

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed** 1
- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 179/2002 af 28. januar 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet** 25
- Kommissionens forordning (EF) nr. 180/2002 af 31. januar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 27
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 181/2002 af 31. januar 2002 om ikke gennemføre den dellicitation for hvidt sukker, der er afholdt inden for rammerne af den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1430/2001** 29
- Kommissionens forordning (EF) nr. 182/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker 30
- Kommissionens forordning (EF) nr. 183/2002 af 31. januar 2002 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 32
- Kommissionens forordning (EF) nr. 184/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren 34
- Kommissionens forordning (EF) nr. 185/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af produktionsrestitutionen for hvidt sukker, der anvendes i den kemiske industri 37
- Kommissionens forordning (EF) nr. 186/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld 39
- Kommissionens forordning (EF) nr. 187/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af importtold for korn 40

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 188/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser	43
Kommissionens forordning (EF) nr. 189/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag I	46
Kommissionens forordning (EF) nr. 190/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	48
Kommissionens forordning (EF) nr. 191/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	51
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 192/2002 af 31. januar 2002 om udstedelse af importlicenser for sukker og sukker- og kakaoblandinger med AVS/OLT- eller EF/OLT-kumulation af oprindelsen	55
Kommissionens forordning (EF) nr. 193/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris	59
Kommissionens forordning (EF) nr. 194/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger	62
Kommissionens forordning (EF) nr. 195/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 943/2001 omhandlede licitation	64
Kommissionens forordning (EF) nr. 196/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1558/2001 omhandlede licitation	65
Kommissionens forordning (EF) nr. 197/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af rug inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1005/2001 omhandlede licitation	66
Kommissionens forordning (EF) nr. 198/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 9/2002 omhandlede licitation	67
Kommissionens forordning (EF) nr. 199/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 30/2002 omhandlede licitation	68
Kommissionens forordning (EF) nr. 200/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger	69
Kommissionens forordning (EF) nr. 201/2002 af 31. januar 2002 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter	71
Kommissionens forordning (EF) nr. 202/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn	73
Kommissionens forordning (EF) nr. 203/2002 af 31. januar 2002 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for malt	75

Rådet

2002/70/EF:

- ★ Rådets beslutning af 28. januar 2002 om ændring af beslutning 97/413/EF om mål og detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor i perioden 1. januar 1997 til 31. december 2001 med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf 77

Kommissionen

2002/71/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 3. juli 2001 om statsstøtte fra Tyskland til KHK Verbindetechnik GmbH Brotterode ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 1781) 80

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Kommissionens beslutning 2001/781/EF af 25. september 2001 om udarbejdelse af en håndbog over modtagende instanser og en ordliste over de dokumenter, som kan forkyndes, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (EFT L 298 af 15.11.2001) 88

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 178/2002**af 28. januar 2002****om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevareressikkerhed**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37, 95 og 133 og artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den frie bevægelighed for sikre og sunde fødevarer er et afgørende aspekt af det indre marked og bidrager i høj grad til beskyttelsen af borgernes sundhed og velvære og af deres sociale og økonomiske interesser.
- (2) Der bør ved gennemførelsen af Fællesskabets politikker sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers liv og sundhed.
- (3) Fri bevægelighed for fødevarer og foder inden for Fællesskabet kan kun realiseres, hvis kravene til fødevare- og fodersikkerheden ikke afviger væsentligt fra medlemsstat til medlemsstat.
- (4) Der er stor forskel på begreberne, principperne og procedurerne i medlemsstaternes fødevarelovgivninger. Når medlemsstaterne vedtager foranstaltninger på fødevareområdet, kan sådanne forskelle hindre den frie

bevægelighed for varer, skabe ulige konkurrencevilkår og dermed have en direkte indvirkning på det indre markeds virkemåde.

- (5) Det er derfor nødvendigt, at der sker en indbyrdes tilnærmelse af disse begreber, principper og procedurer, således at der skabes et fælles grundlag for de fødevare- og foderforanstaltninger, som træffes i medlemsstaterne og på fællesskabsplan. Der skal dog gives tilstrækkelig tid til at tilpasse eventuelle modstridende bestemmelser i gældende lovgivning, både i medlemsstaterne og på fællesskabsplan, og til at sørge for, at den relevante lovgivning indtil tilpasningen anvendes under hensyn til denne forordnings principper.

- (6) Vand indtages direkte eller indirekte i lighed med andre fødevarer, hvorved det bidrager til den enkelte forbrugers samlede eksponering som følge af indtagelsen af stoffer, herunder forurenende stoffer af kemisk og mikrobiologisk karakter. Da kvaliteten af drikkevand imidlertid allerede er reguleret ved Rådets direktiv 80/778/EØF ⁽⁵⁾ og 98/83/EF ⁽⁶⁾, er det tilstrækkeligt at tage vand i betragtning efter det sted, hvor kravene skal overholdes, som omhandlet i artikel 6 i direktiv 98/83/EF.

- (7) Der bør som led i fødevarelovgivningen fastsættes krav til foder, herunder til produktion og anvendelse af foder, når det er beregnet til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen. Dette berører ikke tilsvarende krav, som er blevet anvendt hidtil, og som vil blive anvendt i fremtiden i foderlovgivningen for alle dyr, herunder selskabsdyr.

- (8) Fællesskabet har fundet, at der i forbindelse med udformningen af fødevarelovgivningen bør fastlægges et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, som finder anvendelse uden forskelsbehandling, uanset om fødevarerne og foderet forhandles på det indre marked eller internationalt.

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 247.

⁽²⁾ EFT C 155 af 29.5.2001, s. 32.

⁽³⁾ Udtalelse af 14.6.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12.6.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 17.9.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Europa-Parlamentets afgørelse af 11.12.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Rådets afgørelse af 21.1.2002.

⁽⁵⁾ EFT L 229 af 30.8.1980, s. 11. Direktivet blev ophævet ved direktiv 98/83/EF.

⁽⁶⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32.

- (9) Det er nødvendigt at sikre, at forbrugere, andre interesserede parter og handelspartnere har tillid til de beslutningsprocedurer, der ligger til grund for fødevarerlovgivningen, det videnskabelige grundlag for fødevarerlovgivningen samt opbygningen og uafhængigheden af de institutioner, der beskytter sundheden og andre interesser.
- (10) Erfaringen viser, at det er nødvendigt at vedtage foranstaltninger, som skal garantere, at usikre fødevarer ikke markedsføres, og som skal sikre, at der findes systemer til konstatering og løsning af fødevarer sikkerhedsproblemer, således at der skabes et velfungerende indre marked, og sundheden beskyttes. Lignende spørgsmål i forbindelse med fodersikkerhed bør også tages op.
- (11) For at kunne anlægge en tilstrækkelig omfattende og integreret strategi for fødevarer sikkerhed bør fødevarer lovgivning defineres bredt, således at den omfatter en lang række bestemmelser, der har en direkte eller indirekte indvirkning på fødevarer- og fodersikkerheden, herunder bestemmelser om materialer og genstande, der i primærproduktionsleddet kommer i berøring med fødevarer, foder og andre rå- og hjælpestoffer i landbrugsproduktionen.
- (12) For at sikre fødevarer sikkerheden er det nødvendigt at betragte alle led i fødevarer produktionskæden som en helhed fra og med den primære produktion og produktionen af foder til og med salget eller leveringen af fødevarer til forbrugeren, fordi hvert enkelt led kan have en potentiel indvirkning på fødevarer sikkerheden.
- (13) Erfaringen viser, at det som følge heraf er nødvendigt at inddrage produktionen, forarbejdningen, transporten og distributionen af foder, der gives til dyr, som anvendes i fødevarer produktionen, herunder opdræt af dyr, som måtte blive anvendt til foder i akvakulturbrug, idet forurening af foder, uanset om forureningen er tilsigtet eller utilsigtet, forfalskning, uredelig eller anden skadelig handlemåde i relation til foder kan have en direkte eller indirekte indflydelse på fødevarer sikkerheden.
- (14) Det er af samme grund nødvendigt i primærproduktionsleddet at inddrage øvrige arbejdsgange og rå- og hjælpestoffer i landbrugsproduktionen samt deres potentielle betydning for den overordnede fødevarer sikkerhed.
- (15) Netværk af ansete laboratorier på regionalt og/eller inter-regionalt plan, som skal sikre konstant overvågning af fødevarer sikkerheden, vil kunne spille en vigtig rolle i forebyggelsen af mulige sundhedsfarer for borgerne.
- (16) De foranstaltninger, der af medlemsstaterne og Fællesskabet vedtages med hensyn til fødevarer- og fodersikkerheden, bør generelt baseres på en risikoanalyse, medmindre dette vil være uhensigtsmæssigt under hensyn til foranstaltningens karakter eller omstændighederne i øvrigt. Anvendelse af risikoanalyser forud for vedtagelsen af sådanne foranstaltninger skulle gøre det lettere at undgå uberettigede begrænsninger af den frie bevægelighed for fødevarer.
- (17) I de tilfælde, hvor fødevarer lovgivningen har til formål at reducere, eliminere eller forebygge sundhedsrisici, udgør de tre indbyrdes forbundne komponenter i risikoanalyse, dvs. risikovurdering, risikostyring og risikokommunikation, en systematisk metode til fastlæggelse af effektive, afbalancerede og målrettede foranstaltninger eller andre tiltag til beskyttelse af sundheden.
- (18) For at der kan være tillid til det videnskabelige grundlag for fødevarer lovgivningen, bør risikovurderingerne foretages på en uafhængig, objektiv og gennemsælgelig måde og være baseret på den foreliggende videnskabelige viden.
- (19) Det må erkendes, at videnskabelige risikovurderinger i nogle tilfælde ikke i sig selv kan omfatte alle de oplysninger, som en beslutning om risikostyring bør baseres på, hvorfor der også kan være grund til at tage hensyn til andre forhold af relevans for det spørgsmål, der er under overvejelse, herunder samfundsmæssige, økonomiske, traditionelle, etiske og miljømæssige forhold samt kontrolmulighederne.
- (20) Forsigtighedsprincippet er blevet anvendt for at sikre sundhedsbeskyttelsen i Fællesskabet, hvilket har resulteret i hindringer for den frie bevægelighed for fødevarer eller foder. Det er derfor nødvendigt at vedtage et ensartet grundlag for hele Fællesskabet med henblik på anvendelsen af dette princip.
- (21) I de særlige tilfælde, hvor der eksisterer en risiko for liv eller sundhed, men hvor der hersker videnskabelig usikkerhed, er forsigtighedsprincippet en mekanisme, der kan anvendes ved afgørelsen af, hvilke risikostyringsforanstaltninger eller andre foranstaltninger der bør iværksættes for at sikre det høje sundhedsbeskyttelsesniveau, som Fællesskabet ønsker.
- (22) Fødevarer sikkerheden og beskyttelsen af forbrugernes interesser giver i stigende grad anledning til bekymring i den brede offentlighed, blandt ikke-statslige organisationer, faglige sammenslutninger, internationale handelspartnere og handelsorganisationer. Det er nødvendigt, at forbrugernes og handelspartnerne tillid sikres ved, at fødevarer lovgivningen udvikles på en åben og gennemsælgelig måde, og ved, at de offentlige myndigheder træffer passende forholdsregler, således at offentligheden informeres, hvis der er rimelig grund til at antage, at en fødevarer kan udgøre en sundhedsrisiko.

- (23) Sikkerheden og trygheden for forbrugerne i Fællesskabet og i tredjelande er af afgørende betydning. Fællesskabet, der som en af de store internationale handelspartnere med hensyn til fødevarer og foder har indgået internationale handelsaftaler, bidrager til udarbejdelsen af internationale standarder, der ligger til grund for fødevarelovgivning, og støtter princippet om fri handel med sikkert foder og sikre og sunde fødevarer uden forskelsbehandling under anvendelse af en fair og etisk handelspraksis.
- (24) Det er nødvendigt at sikre, at fødevarer og foder, der eksporteres eller reeksporteres fra Fællesskabet, overholder fællesskabsretten eller de krav, der er fastsat af importlandet. Under andre omstændigheder kan fødevarer og foder kun eksporteres eller reeksporteres, hvis importlandet udtrykkeligt har godkendt dette. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at sundhedsskadelige fødevarer eller farligt foder ikke eksporteres eller reeksporteres, heller ikke selv om der foreligger en godkendelse fra importlandet.
- (25) Det er nødvendigt at fastsætte de generelle principper, der skal finde anvendelse på handelen med fødevarer og foder, samt målsætninger og principper for Fællesskabets bidrag til udarbejdelsen af internationale standarder og handelsaftaler.
- (26) Visse medlemsstater har vedtaget en horisontal lovgivning vedrørende fødevaresikkerhed, som navnlig omfatter en generel pligt for de erhvervsdrivende til kun at markedsføre fødevarer, der er sikre. Disse medlemsstater anvender imidlertid forskellige grundlæggende kriterier ved afgørelsen af, om en fødevare er sikker. De forskellige fremgangsmåder samt det forhold, at der i andre medlemsstater ikke eksisterer nogen horisontal lovgivning, kan skabe hindringer for handelen med fødevarer. Der kan tilsvarende også skabes hindringer for handelen med foder.
- (27) Det er derfor nødvendigt at fastsætte et generelt krav om, at kun sikre fødevarer og sikkert foder må markedsføres, således at der etableres et velfungerende indre marked for sådanne produkter.
- (28) Erfaringen viser, at det indre marked for fødevarer eller foder kan bringes i fare, hvis det er umuligt at spore fødevarer og foder. Det er derfor nødvendigt at indføre et omfattende sporingssystem inden for fødevare- og foderstofvirksomheder, således at der i tilfælde af fødevaresikkerhedsproblemer kan iværksættes målrettet og præcis tilbagetrækning fra markedet, eller således at forbrugerne eller de offentlige tilsynsførende kan informeres, hvorved man kan undgå eventuelle unødvendige og omfattende forstyrrelser.
- (29) Det er nødvendigt at sikre, at en fødevare- eller foderstofvirksomhed, herunder en importør, i det mindste kan fastslå, hvilken virksomhed der har leveret den fødevare eller det foder, dyr eller stof, der måtte indgå i en fødevare eller et foder, således at sporbarheden i tilfælde af en undersøgelse er sikret i alle led.
- (30) Lederen af en fødevarevirksomhed er den person, der er bedst placeret til at kunne udvikle et sikkert system for levering af fødevarer og til sikring af, at den fødevare, virksomheden leverer, er sikker. Den pågældende skal derfor have det primære retlige ansvar for at garantere fødevaresikkerheden. Selv om dette princip gælder i visse medlemsstater og for visse områder af fødevarelovgivningen, er det på andre områder ikke udtrykkeligt fastslået, eller ansvaret påhviler medlemsstatens kompetente myndigheder gennem de kontrolforanstaltninger, de foretager. Sådanne forskelle kan skabe handelshindringer og konkurrenceforvridning mellem fødevarevirksomheder i de forskellige medlemsstater.
- (31) Tilsvarende krav bør finde anvendelse for foder og ledere af foderstofvirksomheder.
- (32) Det videnskabelige og tekniske grundlag for fællesskabslovgivningen vedrørende fødevarers og foders sikkerhed bør bidrage til opnåelsen af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau inden for Fællesskabet. Fællesskabet bør have adgang til videnskabelig og teknisk bistand, der er uafhængig, effektiv og af høj kvalitet.
- (33) De videnskabelige og tekniske spørgsmål, der opstår i forbindelse med fødevare- og fodersikkerheden, bliver stadig vigtigere og mere komplekse. Oprettelse af en europæisk fødevaresikkerhedsautoritet, herefter benævnt »autoriteten«, vil styrke det eksisterende system for videnskabelig og teknisk bistand, som ikke længere kan leve op til de stigende krav, der stilles til det.
- (34) I overensstemmelse med fødevarelovgivningens generelle principper bør autoriteten have til opgave at være et uafhængigt videnskabeligt centrum for risikovurdering og bør i den egenskab bidrage til sikringen af et velfungerende indre marked. Autoriteten kan anmodes om at afgive udtalelse om omtvistede videnskabelige spørgsmål, hvilket skal gøre det muligt for Fællesskabets institutioner og medlemsstaterne at træffe de informerede beslutninger angående risikostyring, der er nødvendige for at sikre fødevare- og fodersikkerheden, samtidig med at den bidrager til, at det undgås, at det indre marked fragmenteres, ved at der vedtages uberettigede eller unødvendige hindringer for den frie bevægelighed for fødevarer og foder.
- (35) Autoriteten bør være en uafhængig videnskabelig rådgivnings- og informationskilde og ansvarlig for risikokommunikation, således at forbrugernes tillid kan øges; for at fremme sammenhængen mellem risikovurdering, risikostyring og risikokommunikation bør forbindelsen mellem de eksperter, der vurderer risikoen, og de ansvarlige beslutningstagere i risikostyringsprocessen ikke desto mindre styrkes.

- (36) Autoriteten bør formulere en overordnet, uafhængig videnskabelig holdning til sikkerheden og andre aspekter vedrørende fødevare- og foderforsyningskæderne som helhed, hvilket indebærer et vidtrækkende ansvar for autoriteten. Autoritetens ansvar bør også omfatte forhold, der har en direkte eller indirekte indflydelse på sikkerheden med hensyn til fødevare- og foderforsyningskæderne, dyrs sundhed og velfærd og plantesundhed. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at autoriteten fokuserer på fødevaresikkerhed, således at dens kommissorium i henseende til spørgsmål vedrørende dyrs sundhed og velfærd og plantesundhed, som ikke hænger sammen med fødevareforsyningskædens sikkerhed, begrænses til afgivelse af ekspertudtalelser. Autoritetens kommissorium bør også omfatte videnskabelige vurderinger og videnskabelig og teknisk bistand vedrørende menneskers ernæring i forbindelse med fællesskabslovgivningen samt bistand til Kommissionen på dens begæring med hensyn til underretning om Fællesskabets sundhedsprogrammer.
- (37) Da visse produkter, der godkendes efter fødevarelovgivningen, såsom pesticider eller tilsætningsstoffer i foder, kan indebære en risiko for miljøet eller for arbejdstageres sikkerhed, bør visse miljømæssige aspekter og visse aspekter af beskyttelsen af arbejdstagerne også vurderes af autoriteten i overensstemmelse med den relevante lovgivning.
- (38) For at undgå overlapning af videnskabelige vurderinger og lignende ekspertudtalelser om genetisk modificerede organismer (GMO'er) bør autoriteten også afgive ekspertudtalelser om andre produkter end fødevarer og foder, der har relation til GMO'er som defineret i direktiv 2001/18/EF⁽¹⁾, uden at dette berører de deri fastsatte procedurer.
- (39) Autoriteten bør gennem sin støtte i videnskabelige spørgsmål bidrage til, at Fællesskabet og medlemsstaterne kan spille en rolle med hensyn til udformning og fastsættelse af internationale standarder for fødevaresikkerhed samt handelsaftaler.
- (40) Det er af stor betydning, at Fællesskabets institutioner, den brede offentlighed og interesserede parter har tillid til autoriteten. Det er derfor afgørende, at det sikres, at autoriteten er uafhængig, at den besidder en høj videnskabelig standard, samt at den er åben og effektiv. Samarbejde med medlemsstaterne er også uomgængelig nødvendigt.
- (41) Bestyrelsen bør med henblik herpå udpeges således, at der sikres det højst mulige kompetenceniveau, en bred vifte af relevant ekspertise, f.eks. i ledelse og offentlig forvaltning, og den størst mulige geografiske spredning i EU. Dette bør fremmes ved en rotationsordning hvad angår bestyrelsesmedlemmernes oprindelsesland, dog således at et mandat ikke kan forbeholdes statsborgere fra en bestemt medlemsstat.
- (42) Autoriteten bør råde over de midler, der er nødvendige til udførelsen af alle de pålagte opgaver, således at den kan udfylde sin rolle.
- (43) Bestyrelsen bør have de nødvendige beføjelser til at fastsætte budgettet, kontrollere dets gennemførelse, fastlægge interne regler, vedtage finansforordninger, udpege medlemmerne af den videnskabelige komité og af ekspertpaneler samt udpege den administrerende direktør.
- (44) Autoriteten bør, for at den kan fungere effektivt, samarbejde snævert med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Der bør oprettes et rådgivende forum, som skal rådgive den administrerende direktør, formidle udveksling af oplysninger og sikre et tæt samarbejde, navnlig i relation til netværkssystemet. Samarbejde og passende udveksling af oplysninger bør også begrænse risikoen for divergerende ekspertudtalelser mest muligt.
- (45) Autoriteten bør overtage den rolle, som de videnskabelige udvalg, der er knyttet til Kommissionen, spiller med hensyn til at afgive ekspertudtalelser inden for deres respektive kompetenceområder. Det er nødvendigt at omorganisere disse udvalg for at skabe større videnskabelig sammenhæng i forhold til fødevareforsyningskæden, og for at de kan arbejde mere effektivt. Der bør derfor under autoriteten oprettes en videnskabelig komité og stående ekspertpaneler, som kan afgive disse udtalelser.
- (46) For at sikre uafhængigheden bør medlemmerne af den videnskabelige komité og panelerne være uafhængige videnskabelige eksperter, der udvælges på baggrund af en åben ansøgningsprocedure.
- (47) Autoritetens rolle som et uafhængigt videnskabeligt centrum indebærer, at ikke alene Kommissionen, men også Europa-Parlamentet og medlemsstaterne kan anmode autoriteten om en ekspertudtalelse. For at proceduren med ekspertudtalelser kan blive let at administrere og konsekvent, bør autoriteten kunne afslå eller ændre en anmodning, idet den skal begrunde dette og følge forud fastsatte kriterier. Der bør også træffes forholdsregler, der skal medvirke til, at divergerende ekspertudtalelser undgås, og for det tilfælde, at der er divergens mellem ekspertudtalelser afgivet af videnskabelige organer, bør der etableres procedurer, således at der kan findes en løsning på divergensen, eller således at de ansvarlige for risikostyringen får et gennemskueligt grundlag af videnskabelige oplysninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1).

- (48) Autoriteten bør også kunne få udført videnskabelige undersøgelser, der er nødvendige, for at den kan varetage sine forpligtelser, samtidig med at det sikres, at de forbindelser, den etablerer med Kommissionen og medlemsstaterne, indebærer, at dobbeltarbejde undgås. Dette bør gøres på en åben og gennemsigtig måde, og autoriteten bør tage hensyn til den eksisterende fællesskabsekspertise og de eksisterende fællesskabsstrukturer.
- (49) Det er en alvorlig mangel, at der ikke på fællesskabsplan eksisterer et effektivt system til indsamling og analyse af data vedrørende fødevareforsyningskæden. Et system til indsamling og analyse af relevante data på de områder, som hører under autoriteten, bør derfor etableres i form af et netværk, der koordineres af autoriteten. Der er behov for en revision af de fællesskabsnetværk til indsamling af data, som allerede eksisterer på de områder, der hører under autoriteten.
- (50) Hvis konstateringen af nye risici forbedres, kan det på lang sigt være et vigtigt forebyggende instrument, som medlemsstaterne og Fællesskabet kan anvende ved gennemførelsen af deres politikker. Det er derfor nødvendigt, at autoriteten tillægges forebyggende opgaver, ved at den indsamler informationer og udviser årvågenhed samt evaluerer og informerer om nye risici med henblik på forebyggelse heraf.
- (51) Oprettelsen af autoriteten bør give medlemsstaterne mulighed for i højere grad at deltage i de videnskabelige procedurer. Der bør derfor etableres et nært samarbejde mellem autoriteten og medlemsstaterne med henblik herpå. Autoriteten bør navnlig kunne overdrage visse særlige opgaver til organisationer i medlemsstaterne.
- (52) For at sikre en balance mellem behovet for at anvende nationale organisationer til at udføre opgaver for autoriteten og behovet for at sikre den overordnede sammenhæng er det nødvendigt, at opgaverne udføres i overensstemmelse med de kriterier, som er fastlagt for udførelse af sådanne opgaver. De eksisterende procedurer for overdragelse af videnskabelige opgaver til medlemsstaterne, navnlig i forbindelse med evalueringen af dokumenter, som virksomheder fremlægger med henblik på at få godkendt visse stoffer, produkter eller procedurer, bør revurderes inden et år med det formål at tage hensyn til oprettelsen af autoriteten og de nye faciliteter, den kan tilbyde, idet evalueringsprocedurerne skal være mindst lige så stringente som hidtil.
- (53) Kommissionen har fortsat det fulde ansvar for formidlingen af afgørelser vedrørende risikostyring. En hensigtsmæssig udveksling af informationer mellem autoriteten og Kommissionen bør derfor finde sted. Et tæt samarbejde mellem autoriteten, Kommissionen og medlemsstaterne er også nødvendigt for at sikre sammenhæng i kommunikationsprocessen som helhed.
- (54) Autoritetens uafhængighed og dens opgave i forbindelse med informering af offentligheden indebærer, at den selvstændigt bør kunne varetage kommunikationen på de områder, der henhører under dens kompetence, idet den har til formål at give objektive, pålidelige og let forståelige oplysninger.
- (55) Det er nødvendigt, at der i forbindelse med offentlige informationskampagner etableres et passende samarbejde med medlemsstaterne og andre interesserede parter, således at der kan tages hensyn til regionale parametre og sammenhængen med sundhedspolitikken.
- (56) Principperne for autoritetens virksomhed bør være baseret på uafhængighed og åbenhed, men autoriteten bør derudover være en organisation, der er åben for kontakter med forbrugere og andre interessegrupper.
- (57) Autoriteten bør finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget. På baggrund af de indhøstede erfaringer, navnlig med hensyn til behandlingen af godkendelsessager, der forelægges af virksomheder, bør muligheden for at opkræve gebyrer undersøges inden tre år efter denne forordnings ikrafttræden. Fællesskabets budgetprocedure vil fortsat finde anvendelse for så vidt angår de tilskud, der afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget. Revisionen af regnskabet bør endvidere foretages af Revisionsretten.
- (58) Det er nødvendigt, at der gives europæiske lande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, adgang til at deltage, hvis de har indgået aftaler, der forpligter dem til at gennemføre fællesskabsretten på det område, der omfattes af denne forordning.
- (59) Der eksisterer allerede et hurtigt varslingsystem inden for rammerne af Rådets direktiv 92/59/EØF af 29. juni 1992 om produktsikkerhed i almindelighed⁽¹⁾. Anvendelsesområdet for det eksisterende system omfatter fødevarer og industriprodukter, men ikke foder. Den seneste fødevarekrise har vist, at der er behov for at indføre et forbedret og udvidet system for hurtig varslings omfatte fødevarer og foder. Dette ændrede system bør forvaltes af Kommissionen, og netværkets medlemmer bør omfatte medlemsstaterne, Kommissionen og autoriteten. Dette system bør ikke omfatte den hurtige udveksling af information i tilfælde af strålingsfare, der er fastlagt i Rådets beslutning 87/600/Euratom⁽²⁾.
- (60) De seneste begivenheder i relation til fødevarer sikkerheden har vist, at der er behov for at fastsætte passende foranstaltninger i krisesituationer, således at det kan sikres, at alle fødevarer uanset art og oprindelse og alt foder kan gøres til genstand for fælles foranstaltninger i tilfælde af, at der konstateres en alvorlig risiko for menneskers sundhed, dyrs sundhed eller miljøet. En sådan overordnet strategi ved iværksættelsen af beredskabsforanstaltninger til beskyttelse af fødevarer sikkerheden bør gøre det muligt at iværksætte effektive foranstaltninger og at undgå kunstige forskelle i behandlingen af en alvorlig risiko i forbindelse med fødevarer eller foder.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 11.8.1992, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 371 af 30.12.1987, s. 76.

- (61) De seneste fødevarekriser har også vist, hvilke fordele det vil indebære for Kommissionen at have bedre tilpasede og hurtigere procedurer til krisestyring. Disse organisatoriske procedurer bør gøre det muligt at foretage en bedre koordinering af bestræbelserne og afgøre, hvilke foranstaltninger der på baggrund af de bedste videnskabelige oplysninger er de mest effektive. De ændrede procedurer bør derfor tage hensyn til autoritetens ansvar og omfatte bestemmelser om autoritetens videnskabelige og tekniske bistand i form af rådgivning i tilfælde af en fødevarekrise.
- (62) For at sikre en mere effektiv og overordnet strategi i relation til fødevarekæden bør der oprettes en komité for fødevarekæden og dyresundhed til afløsning for Det Stående Veterinærudvalg, Det Stående Levnedsmiddeludvalg og Den Stående Komité for Foderstoffer. Rådets afgørelse 68/361/EØF ⁽¹⁾, 69/414/EØF ⁽²⁾ og 70/372/EØF ⁽³⁾ bør derfor ophæves. Af samme grund bør Komitéen for Fødevarekæden og Dyresundhed afløse Den Stående Fytosanitære Komité for så vidt angår dennes kompetence (jf. direktiv 76/895/EØF ⁽⁴⁾, 86/362/EØF ⁽⁵⁾, 86/363/EØF ⁽⁶⁾, 90/642/EØF ⁽⁷⁾ og 91/414/EØF ⁽⁸⁾) med hensyn til plantebeskyttelsesmidler og fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer.
- (63) De nødvendige gennemførelsesforanstaltninger til denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁹⁾.
- (64) Det er nødvendigt, at de erhvervsdrivende får tilstrækkelig tid til at tilpasse sig til nogle af kravene i denne forordning, og at Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet kan påbegynde sit arbejde den 1. januar 2002.
- (65) Det er vigtigt at undgå forvirring med hensyn til kommissorierne for henholdsvis autoriteten og Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering, der er oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93 ⁽¹⁰⁾. Det er derfor nødvendigt at fastslå, at nærværende forordning ikke berører agenturets kompetence, herunder den kompetence, der er pålagt agenturet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærmedicinske præparater i animalske levnedsmidler ⁽¹¹⁾.
- (66) Det er for at nå de grundlæggende mål for denne forordning nødvendigt og hensigtsmæssigt at træffe bestemmelse om indbyrdes tilnærmelse af begreber, principper og procedurer, der udgør et fælles grundlag for fødevarelovgivningen i Fællesskabet, og oprette en europæisk fødevaresikkerhedsautoritet. Denne forordning vedrører i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet kun, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, jf. traktatens artikel 5 —
- (63) De nødvendige gennemførelsesforanstaltninger til denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Denne forordning har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelsen af menneskers sundhed og for beskyttelsen af forbrugernes interesser i relation til fødevarer, således at der navnlig tages hensyn til mangfoldigheden i fødevareudbuddet, herunder traditionelle produkter, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende. I forordningen fastlægges de generelle principper og bestemmelser om ansvarsfor-

deling, midlerne til at fremskaffe et solidt videnskabeligt fundament og effektive organisatoriske regler og procedurer, som skal understøtte beslutningsprocessen vedrørende fødevare- og fodersikkerhed.

2. Med henblik på stk. 1 fastlægges ved denne forordning de generelle principper, som i Fællesskabet og på nationalt plan skal finde anvendelse på fødevarer og foder generelt og på fødevare- og fodersikkerhed i særdeleshed.

Ved forordningen oprettes Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet.

Forordningen fastsætter procedurerne for forhold, der har direkte eller indirekte indvirkning på fødevare- og fodersikkerheden.

⁽¹⁾ EFT L 255 af 18.10.1968, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 291 af 19.11.1969, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 170 af 3.8.1970, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 340 af 9.12.1976, s. 26. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2000/57/EF (EFT L 244 af 29.9.2000, s. 76).

⁽⁵⁾ EFT L 221 af 7.8.1986, s. 37. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/57/EF (EFT L 208 af 1.8.2001, s. 36).

⁽⁶⁾ EFT L 221 af 7.8.1986, s. 43. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/57/EF.

⁽⁷⁾ EFT L 350 af 14.12.1990, s. 71. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/57/EF.

⁽⁸⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/49/EF (EFT L 176 af 29.6.2001, s. 61).

⁽⁹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁰⁾ EFT L 214 af 24.8.1993, s. 1. Forordningen er ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 649/98 (EFT L 88 af 24.3.1998, s. 7).

⁽¹¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1553/2001 (EFT L 205 af 31.7.2001, s. 16).

3. Forordningen omfatter alle led i produktionen, tilvirkningen og distributionen af fødevarer og foder. Forordningen finder ikke anvendelse på primærproduktion til brug i private husholdninger eller på fremstilling, håndtering eller opbevaring af fødevarer i hjemmet til brug i private husholdninger.

Artikel 2

Definition af »fødevarer«

I denne forordning forstås ved »fødevarer« (eller »levnedsmidler«) alle stoffer eller produkter, som, uanset om de er uforarbejdede eller helt eller delvis forarbejdede, er bestemt til eller med rimelighed må antages at skulle indtages af mennesker.

»Fødevarer« omfatter drikkevarer, tyggegummi og ethvert stof, herunder vand, der bevidst tilsættes fødevarer i forbindelse med deres fremstilling, tilberedning eller behandling. »Fødevarer« omfatter vand efter det sted, hvor kravene skal overholdes, som defineret i artikel 6 i direktiv 98/83/EF, og uden at dette berører kravene i direktiv 80/778/EØF og 98/83/EF.

»Fødevarer« omfatter ikke:

- a) foder
- b) levende dyr, medmindre de er forberedt til markedsføring med henblik på anvendelse som menneskeføde
- c) planter, inden de høstes
- d) lægemidler i den i Rådets direktiv 65/65/EØF ⁽¹⁾ og 92/73/EØF ⁽²⁾ anvendte betydning
- e) kosmetik i den i Rådets direktiv 76/768/EØF ⁽³⁾ anvendte betydning
- f) tobak og tobaksvarer i den i Rådets direktiv 89/622/EØF ⁽⁴⁾ anvendte betydning
- g) narkotiske eller psykotrope stoffer i den betydning, hvori disse begreber anvendes i De Forenede Nationers enkeltkonvention af 1961 om narkotiske midler og De Forenede Nationers konvention af 1971 om psykotrope stoffer
- h) restkoncentrationer og forurenende stoffer.

Artikel 3

Andre definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »fødevarelovgivning«: de love, forordninger og administrative bestemmelser, som enten i Fællesskabet eller på nationalt plan finder anvendelse på fødevarer generelt og fødevaresikkerhed i særdeleshed. Fødevarelovgivningen omfatter alle led i produktionen, tilvirkningen og distributionen af fødevarer samt af foder, der produceres eller gives til dyr, der anvendes i fødevareproduktionen

⁽¹⁾ EFT 22 af 9.2.1965, s. 369. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/39/EØF (EFT L 214 af 24.8.1993, s. 22).

⁽²⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 169. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2000/41/EF (EFT L 145 af 20.6.2000, s. 25).

⁽⁴⁾ EFT L 359 af 8.12.1989, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/41/EØF (EFT L 158 af 11.6.1992, s. 30).

- 2) »fødevarevirksomhed«: ethvert offentligt eller privat foretagende, som med eller uden gevinst for øje udfører en hvilken som helst aktivitet, der indgår som et hvilket som helst led i produktionen, tilvirkningen eller distributionen af fødevarer

- 3) »leder af en fødevarevirksomhed«: den eller de fysiske eller juridiske personer, der er ansvarlige for, at fødevarelovgivningens bestemmelser overholdes i den fødevarevirksomhed, som er under vedkommendes ledelse

- 4) »foder« (eller »foderstoffer«): alle stoffer eller produkter, herunder tilsætningsstoffer, som, uanset om de er uforarbejdede eller helt eller delvis forarbejdede, er bestemt til at skulle fortæres af dyr

- 5) »foderstofvirksomhed«: et offentligt eller privat foretagende, som med eller uden gevinst for øje udfører en hvilken som helst aktivitet, der indgår som led i produktion, fremstilling, tilvirkning, opbevaring, transport eller distribution af foder, herunder enhver producent, som producerer, tilvirker eller opbevarer foder til fodring af dyr på den pågældendes egen bedrift

- 6) »leder af en foderstofvirksomhed«: den eller de fysiske eller juridiske personer, der er ansvarlige for, at fødevarelovgivningens bestemmelser overholdes i den foderstofvirksomhed, som er under vedkommendes ledelse

- 7) »detailhandel«: håndtering og/eller forarbejdning af fødevarer og deres oplagring på det sted, hvor de sælges eller leveres til den endelige forbruger, herunder distributionsterminaler, cateringvirksomheder, virksomhedskantiner, institutionskøkkener, restauranter og andre tilsvarende madserviceordninger samt forretninger, distributionscentre og engrosforretninger

- 8) »markedsføring«: besiddelse af fødevarer eller foder med henblik på salg, herunder udbydelse til salg eller anden overførsel, som finder sted mod eller uden vederlag, herunder selve salget og distributionen og selve den overførsel, der sker på andre måder

- 9) »risiko«: en funktion af sandsynligheden for, at en fare har en negativ indvirkning på sundheden, sammenholdt med, hvor alvorlig denne indvirkning er

- 10) »risikoanalyse«: en proces, der består af tre indbyrdes forbundne komponenter: risikovurdering, risikostyring og risikokommunikation

- 11) »risikovurdering«: en videnskabeligt baseret proces bestående af fire led: konstatering af faren, karakterisering af faren, vurdering af eksponeringen og karakterisering af risikoen

- 12) »risikostyring«: den proces, der til forskel fra risikovurderingen består i en afvejning af de forskellige muligheder for indsats i samråd med interesserede parter, evaluering af risikovurderingen og af andre relevante faktorer og om nødvendigt en udvælgelse af passende forebyggelses- og kontrolmuligheder

- 13) »risikokommunikation«: en interaktiv udveksling af oplysninger og synspunkter gennem hele risikoanalyseprocessen på grundlag af farer og risici, risikorelaterede faktorer og risikoopfattelser mellem de eksperter, der vurderer risikoen, de ansvarlige beslutningstagere i risikostyringsprocessen, forbrugere, foderstof- og fødevarerirksomheder, den akademiske verden og andre interesserede parter, herunder en forklaring af resultaterne af risikovurderingen og grundlaget for de beslutninger, der træffes i forbindelse med risikostyringen
- 14) »fare«: den potentielt sundhedsskadelige virkning, der kan være forbundet med biologiske, kemiske eller fysiske agenser i fødevarer eller foder eller forbundet med fødevarernes eller foderets tilstand
- 15) »sporbarhed«: muligheden for at kunne spore og følge en fødevarer, et foder, et dyr, der anvendes i fødevarerproduktionen, eller et stof, der er bestemt til, eller som kan forventes at blive tilsat en fødevarer eller et foder gennem alle produktions-, tilvirknings- og distributionsled
- 16) »produktions-, tilvirknings- og distributionsled«: alle led, herunder import, fra og med den primære produktion af fødevarer og til og med opbevaringen, transporten, salget eller leveringen til den endelige forbruger og, i det omfang det er relevant, importen, produktionen, forarbejdningen, opbevaringen, transporten, distributionen, salget og leveringen af foder
- 17) »primærproduktion«: produktion, opdræt eller dyrkning af primærprodukter, herunder høst, malkning og husdyrproduktion før slagtning. Begrebet omfatter også jagt og fiskeri og høst af vilde produkter
- 18) »endelig forbruger«: den endelige forbruger af en fødevarer, som ikke anvender varen som led i operationer eller aktiviteter i forbindelse med en fødevarerirksomhed.

KAPITEL II

DEN GENERELLE FØDEVARELOVGIVNING

Artikel 4

Anvendelsesområde

1. Dette kapitel vedrører alle led i produktionen, tilvirkningen og distributionen af fødevarer samt af foder, der produceres eller gives til dyr, der anvendes i fødevarerproduktionen.
2. De principper, der er fastlagt i artikel 5-10, danner en generel ramme af horisontal karakter, som skal overholdes, når der træffes foranstaltninger.
3. De eksisterende principper og procedurer i fødevarerlovgivningen tilpasses hurtigst muligt og senest den 1. januar 2007 for at opfylde kravene i artikel 5-10.
4. Indtil da gennemføres den eksisterende lovgivning uanset stk. 2 under hensyn til de principper, der er fastsat i artikel 5-10.

eller markedsført i overensstemmelse med de generelle principper og krav, der er fastlagt i dette kapitel.

3. Internationale standarder skal, hvor sådanne eksisterer, eller hvis deres fastsættelse er nært forestående, tages i betragtning ved udformning eller tilpasning af fødevarerlovgivningen, medmindre sådanne standarder eller relevante dele heraf ville være ineffektive eller uhensigtsmæssige til opfyldelsen af fødevarerlovgivningens legitime målsætninger, eller der foreligger en videnskabelig begrundelse, eller de ville resultere i et andet beskyttelsesniveau end det, som anses for hensigtsmæssigt i Fællesskabet.

Artikel 6

Risikoanalyse

1. For at opfylde den generelle målsætning om et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og liv, skal fødevarerlovgivningen være baseret på risikoanalyser, medmindre dette vil være uhensigtsmæssigt under hensyn til foranstaltningens karakter eller omstændighederne i øvrigt.
2. Risikovurderinger skal være baseret på tilgængelig videnskabelig dokumentation og skal være uafhængige, objektive og gennemskuelige.
3. Ved risikostyringen skal der tages hensyn til risikovurderingens resultater, herunder navnlig de udtalelser, der er afgivet af autoriteten, som omhandlet i artikel 22, til andre forhold af relevans i det pågældende tilfælde og til forsigtighedsprincippet, hvis betingelserne i artikel 7, stk. 1, er relevante, med henblik på at nå de generelle målsætninger for fødevarerlovgivningen, der er fastlagt i artikel 5.

AFDELING 1

GENERELLE PRINCIPPER I FØDEVARELOVGIVNINGEN

Artikel 5

Generelle målsætninger

1. Fødevarerlovgivningen skal forfølge en eller flere af de generelle målsætninger om et højt niveau for beskyttelse af menneskers liv og sundhed og beskyttelse af forbrugernes interesser, herunder redelig praksis i handelen med fødevarer, om nødvendigt under hensyntagen til beskyttelsen af dyrs sundhed og velfærd, planters sundhed og miljøet.
2. Fødevarerlovgivningen har til formål at opnå fri bevægelighed i Fællesskabet for fødevarer og foder, der er forarbejdet

*Artikel 7***Forsigtighedsprincippet**

1. I de særlige tilfælde, hvor det på baggrund af en vurdering af eksisterende oplysninger påvises, at der er mulighed for skadelige virkninger for sundheden, men hvor der stadig er videnskabelig usikkerhed, kan der vedtages sådanne midlertidige risikostyringsforanstaltninger, som er nødvendige for at sikre det høje sundhedsbeskyttelsesniveau, som Fællesskabet ønsker, medens det afventes, at der fremskaffes yderligere videnskabelige oplysninger med henblik på en mere fuldstændig risikovurdering.

2. Foranstaltninger vedtaget i henhold til stk. 1 må ikke være mere vidtgående end nødvendigt og ikke hindre handelen mere end nødvendigt for at sikre det høje sundhedsbeskyttelsesniveau, som Fællesskabet ønsker, idet der tages hensyn til, hvad der er teknisk og økonomisk muligt og andre legitime aspekter i den pågældende situation. En revurdering af sådanne foranstaltninger foretages inden for en rimelig tid under hensyn til arten af den risiko, der er konstateret for liv eller sundhed, og den type videnskabelige oplysninger, der er nødvendige for, at der kan ske en afklaring af den videnskabelige usikkerhed, og for at der kan foretages en mere omfattende risikovurdering.

*Artikel 8***Beskyttelse af forbrugernes interesser**

1. Fødevarelovgivningen skal have til formål at beskytte forbrugernes interesser og skal give forbrugerne grundlag for at træffe informerede valg med hensyn til de fødevarer, som de indtager. Lovgivningen skal tilsigte forebyggelse af:

- a) uredelig eller vildledende handle måde
- b) fødevareforfalskning, og
- c) enhver anden praksis, som kan vildlede forbrugerne.

AFDELING 2

PRINCIPPET OM ÅBENHED*Artikel 9***Høring af offentligheden**

Offentligheden skal i forbindelse med udarbejdelse, evaluering og ændring af fødevarelovgivning høres på en åben og gennemsælgelig måde enten direkte eller gennem repræsentative organer, bortset fra tilfælde, hvor det på grund af sagens hastende karakter ikke er muligt.

*Artikel 10***Information af offentligheden**

Hvis der er rimelig grund til at nære mistanke om, at en fødevare eller et foder kan udgøre en risiko for menneskers eller dyrs sundhed, træffer de offentlige autoriteter — uden at

dette berører gældende regler i fællesskabsretten og i national ret om aktindsigt — foranstaltninger, der, under hensyn til risikoen karakter, alvor og omfang, er egnede til at informere den brede offentlighed om sundhedsrisikoen karakter, således at der så fyldestgørende som muligt gives oplysning om, hvilken fødevare eller hvilket foder eller hvilken type fødevarer eller foder der er berørt, hvilken risiko der er forbundet med fødevaren eller foderet, og hvilke foranstaltninger der er truffet eller vil blive truffet for at forebygge, reducere eller eliminere den pågældende risiko.

AFDELING 3

GENERELLE FORPLIGTELSE I FORBINDELSE MED HANDELEN MED FØDEVARER*Artikel 11***Fødevarer og foder importeret til Fællesskabet**

Fødevarer og foder, der importeres til og er bestemt til markedsføring i Fællesskabet, skal overholde de relevante krav i fødevarelovgivningen eller betingelser, som Fællesskabet har anerkendt som mindst svarende hertil, eller, hvis en specifik aftale er gældende mellem Fællesskabet og eksportlandet, de krav, der er fastsat heri.

*Artikel 12***Fødevarer og foder, der eksporteres fra Fællesskabet**

1. Fødevarer og foder, der eksporteres eller reeksporteres fra Fællesskabet med henblik på markedsføring i et tredjeland, skal overholde de relevante krav i fødevarelovgivningen, medmindre andet bestemmes af autoriteterne i importlandet eller er fastsat i de love, forskrifter, standarder, den praksis eller de øvrige retlige og administrative procedurer, der måtte være gældende i importlandet.

Under andre omstændigheder, undtagen hvor fødevarer er sundhedsskadelige eller foder er farligt, kan fødevarer og foder kun eksporteres eller reeksporteres, hvis de kompetente myndigheder i bestemmelseslandet udtrykkeligt har godkendt dette efter at være blevet fuldt informeret om de årsager og omstændigheder, der gjorde, at den pågældende fødevare eller det pågældende foder ikke kunne markedsføres i Fællesskabet.

2. I de tilfælde, hvor bestemmelserne i en bilateral aftale indgået mellem Fællesskabet eller en af dets medlemsstater og et tredjeland finder anvendelse, skal de fødevarer og det foder, der eksporteres fra Fællesskabet eller medlemsstaten til det pågældende tredjeland, overholde disse bestemmelser.

Artikel 13

Internationale standarder

Fællesskabet og medlemsstaterne skal under hensyntagen til deres rettigheder og forpligtelser:

- a) bidrage til udformningen af internationale tekniske standarder for fødevarer og foder og standarder for menneskers, dyrs og planters sundhed
- b) fremme koordineringen af det arbejde med fødevarer- og foderstandarder, der udføres af internationale autoriteter og ikke-statslige organisationer
- c) i det omfang, det er relevant og hensigtsmæssigt, bidrage til udformningen af aftaler om anerkendelse af specifikke fødevarer- og foderrelaterede foranstaltningers ligestilling
- d) være specielt opmærksom på udviklingslandenes særlige behov i udviklingsmæssig, finansiel og handelsmæssig henseende med henblik på at sikre, at internationale standarder ikke skaber unødige hindringer for udviklingslandenes eksport
- e) fremme sammenhæng mellem internationale tekniske standarder og fødevarerlovgivningen, samtidig med at det sikres, at det høje beskyttelsesniveau i Fællesskabet ikke sænkes.

AFDELING 4

GENERELLE KRAV I FØDEVARELOVGIVNINGEN

Artikel 14

Krav til fødevarer sikkerheden

1. Fødevarer må ikke markedsføres, hvis de er farlige.
2. Fødevarer betragtes som farlige, hvis de anses for at være:
 - a) sundhedsskadelige
 - b) uegnede til menneskeføde.
3. Ved afgørelsen af, om en fødevarer er farlig, skal der tages hensyn til følgende:
 - a) forbrugernes normale anvendelse af fødevarer på hvert produktions-, tilvirknings- og distributionsstadium, og
 - b) de oplysninger, der er meddelt den enkelte forbruger, herunder oplysninger på etiketten eller andre oplysninger, der generelt er tilgængelige for forbrugerne, og hvoraf det fremgår, hvordan en bestemt fødevarer eller fødevarer kategoris specifikke negative indvirkning på sundheden kan undgås.
4. Ved afgørelsen af, om en fødevarer er sundhedsskadelig, skal der tages hensyn til følgende:

a) fødevarer sandsynlige umiddelbare og/eller kortsigtede og/eller langsigtede indvirkning på sundheden hos personer, der indtager fødevarer, samt hos kommende generationer

b) sandsynlige kumulative toksiske indvirkninger

c) det forhold, at en bestemt kategori af forbrugere kan være særligt sundhedssensitive over for en fødevarer, der er bestemt til den pågældende kategori af forbrugere.

5. Ved afgørelsen af, om en fødevarer er uegnet til menneskeføde, skal der tages hensyn til, om fødevarer er uacceptabel til menneskeføde, hvis den anvendes som tiltænkt, fordi den er forurenset på grund af udefra kommende forhold eller på anden måde eller på grund af forrådnelse, nedbrydning eller fordærv.

6. Såfremt den farlige fødevarer er en del af en sending eller et parti af samme klasse eller betegnelse, antages det, at samtlige fødevarer i den pågældende sending eller det pågældende parti er farlige, medmindre en nærmere gennemgang ikke giver noget belæg for, at den resterende del af sendingen eller partiet skulle være farlig.

7. En fødevarer, der overholder de specifikke fællesskabsbestemmelser om fødevarer sikkerhed, anses for at være sikker med hensyn til de aspekter, der er omfattet af specifikke fællesskabsbestemmelser.

8. Det forhold, at en fødevarer er i overensstemmelse med specifikke bestemmelser gældende for denne fødevarer, udelukker ikke, at de kompetente myndigheder kan træffe passende foranstaltninger for at begrænse markedsføring af fødevarer eller kræve dens tilbagetrækning fra markedet, hvis der på trods af overensstemmelse med kravene er grund til at mistænke fødevarer for at være farlig.

9. Såfremt der ikke findes specifikke fællesskabsbestemmelser, anses en fødevarer for at være sikker, når den overholder de specifikke bestemmelser i den nationale fødevarerlovgivning, der finder anvendelse i den medlemsstat, på hvis område fødevarer markedsføres, idet sådanne bestemmelser skal udformes og anvendes med forbehold af traktatens bestemmelser, navnlig artikel 28 og 30.

Artikel 15

Krav til fodersikkerheden

1. Foder må ikke markedsføres eller gives til dyr, der anvendes i fødevarer produktionen, hvis det er farligt.

2. Foder betragtes som farligt til den påtænkte anvendelse, hvis det anses for at:

— have en negativ indvirkning på menneskers og dyrs sundhed

— gøre en fødevarer, som stammer fra dyr, der anvendes i fødevarer produktionen, farlig at anvende til menneskeføde.

3. Såfremt det konstateres, at foder, som ikke opfylder kravene til fodersikkerhed, udgør en del af en sending eller et parti af foder af samme klasse eller betegnelse, antages det, at alt foder i den pågældende sending eller det pågældende parti er berørt, medmindre en nærmere gennemgang ikke giver belæg for, at den resterende del af sendingen eller partiet ikke skulle opfylde kravene til fodersikkerhed.

4. Foder, der overholder specifikke fællesskabsbestemmelser om fodersikkerhed, anses for at være sikkert for så vidt angår de aspekter, der er omfattet af de specifikke fællesskabsbestemmelser.

5. Det forhold, at et foder er i overensstemmelse med specifikke bestemmelser gældende for dette foder, udelukker ikke, at de kompetente myndigheder kan træffe passende foranstaltninger for at begrænse markedsføring af foderet eller kræve dets tilbagetrækning fra markedet, hvis der på trods af overensstemmelse med kravene er grund til at mistænke foderet for at være farligt.

6. Såfremt der ikke findes specifikke fællesskabsbestemmelser, anses foder for at være sikkert, når det overholder de specifikke nationale bestemmelser om fodersikkerhed, der finder anvendelse i den medlemsstat, på hvis område foderet markedsføres, idet sådanne bestemmelser skal udformes og anvendes med forbehold af traktatens bestemmelser, navnlig artikel 28 og 30.

Artikel 16

Præsentation

Uden at dette berører specifikke bestemmelser i fødevarerlovgivningen, må reklamer for fødevarer eller foder, mærkningen og præsentationen af fødevarer eller foder, herunder deres form, fremtræden eller indpakning, de anvendte indpakningsmaterialer, den måde, hvorpå varerne er arrangeret, og de omgivelser, hvori de udstilles, samt de informationer, der uanset medium gives om varerne, ikke vildlede forbrugerne.

Artikel 17

Ansvarsfordeling

1. Ledere af fødevarer- og foderstofvirksomheder sikrer, at de krav i fødevarerlovgivningen, der er relevante for deres aktiviteter, er opfyldt for fødevarer og foder i alle produktions-, tilvirknings- og distributionsled i den virksomhed, som er under deres ledelse, og kontrollerer, at de pågældende krav overholdes.

2. Medlemsstaterne håndhæver fødevarerlovgivningen samt overvåger og kontrollerer, at lederne af fødevarer- og foderstofvirksomheder overholder de relevante krav i fødevarerlovgivningen i alle produktions-, tilvirknings- og distributionsled.

Til det formål opretholder medlemsstaterne et offentligt kontrolsystem samt andre aktiviteter, der efter omstændighederne er berettigede, herunder udsendelse af officielle meddelelser om fødevarer- og fodersikkerhed og om eventuelle risici, samt overvågning af fødevarer- og fodersikkerheden og andre overvågningsaktiviteter omfattende alle produktions-, tilvirknings- og distributionsled.

Medlemsstaterne fastsætter også bestemmelser om, hvilke foranstaltninger og sanktioner der skal bringes i anvendelse i tilfælde af, at fødevare- og foderlovgivningen overtrædes. Foranstaltningerne og sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 18

Sporbarhed

1. Sporbarheden skal i alle produktions-, tilvirknings- og distributionsled sikres for fødevarer, foder og dyr, der anvendes i fødevareproduktionen, samt for ethvert andet stof, der er bestemt til, eller som kan forventes at blive tilsat en fødevare eller et foder.

2. Ledere af fødevare- og foderstofvirksomheder skal være i stand til at identificere, hvorfra de har fået leveret en fødevare, et foder, et dyr, der anvendes i fødevareproduktionen, og ethvert stof, der er bestemt til, eller som kan forventes at blive tilsat en fødevare eller et foder.

Til det formål skal der etableres systemer og procedurer, hvorved sådanne oplysninger kan stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på deres anmodning.

3. Ledere af fødevare- og foderstofvirksomheder skal etablere systemer og procedurer til identifikation af de øvrige virksomheder, hvortil deres produkter er leveret. Disse oplysninger stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på deres anmodning.

4. En fødevare eller et foder, der markedsføres eller som kan forventes at blive markedsført i Fællesskabet, forsynes med en passende mærkning eller identifikation, der letter sporbarheden ved hjælp af relevant dokumentation eller information i overensstemmelse med de relevante krav i mere specifikke bestemmelser.

5. Bestemmelser, hvorefter de i denne artikel fastsatte krav skal finde anvendelse på bestemte sektorer, kan vedtages efter proceduren i artikel 58, stk. 2.

Artikel 19

Ansvar for fødevarer: ledere af fødevarevirksomheder

1. Hvis en leder af en fødevarevirksomhed antager eller har grund til at antage, at en fødevare, som virksomheden har importeret, produceret, tilvirket, forarbejdet eller distribueret, ikke overholder kravene til fødevarer sikkerhed og fødevarer virksomhed, træffer han straks forholdsregler med henblik på at trække den pågældende fødevare tilbage fra markedet og informerer de kompetente myndigheder herom. Hvis et produkt er nået ud til forbrugerne, skal lederen effektivt og præcist informere dem om baggrunden for, at varen trækkes tilbage, og skal om nødvendigt kalde varen tilbage fra forbrugere, som allerede er i besiddelse af den pågældende vare, såfremt andre foranstaltninger er utilstrækkelige til opnåelse af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

2. En leder af en fødevarer virksomhed med ansvar for detailhandel eller distributionsvirksomhed, som ikke har indflydelse på fødevarens indpakning, mærkning, sikkerhed eller integritet, skal inden for rammerne af sine aktiviteter træffe forholdsregler med henblik på at trække produkter, der ikke opfylder kravene til fødevarer sikkerhed, tilbage fra markedet, ligesom han skal bidrage til fødevarer sikkerheden ved at videregive de relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne spore en fødevarer, som led i et samarbejde om forholdsregler truffet af producenter, tilvirkere, forarbejdere og/eller de kompetente myndigheder.

3. Lederen af en fødevarer virksomhed skal straks underrette de kompetente myndigheder, hvis han antager eller har grund til at antage, at en fødevarer, virksomheden markedsfører, kan have sundhedsskadelig indvirkning på mennesker. Lederen underretter de kompetente myndigheder om de forholdsregler, der træffes for at afværge, at den endelige forbruger udsættes for risiko, og må ikke forhindre nogen i eller afskrække nogen fra i overensstemmelse med national ret og retspraksis at samarbejde med de kompetente myndigheder, hvis dette kan forebygges, reducere eller eliminere en risiko ved en fødevarer.

4. Lederen af en fødevarer virksomhed samarbejder med de kompetente myndigheder om de forholdsregler, der træffes med henblik på at undgå eller mindske risiciene ved de fødevarer, virksomheden leverer eller har leveret.

Artikel 20

Ansvar for foder: ledere af foderstofvirksomheder

1. Hvis en leder af en foderstofvirksomhed antager eller har grund til at antage, at et foder, som virksomheden har importeret, produceret, tilvirket, forarbejdet eller distribueret, ikke opfylder kravene til foder sikkerhed, træffer han straks forholdsregler med henblik på at trække det pågældende foder tilbage fra markedet og informerer de kompetente myndigheder herom. I disse tilfælde og i de i artikel 15, stk. 3, omhandlede tilfælde, hvor en sending eller et parti ikke opfylder kravene til foder sikkerheden, destrueres foderet, medmindre den kompetente myndighed accepterer en anden løsning. Lederen skal

effektivt og præcist informere brugerne af foderet om baggrunden for, at varen trækkes tilbage, og skal om nødvendigt kalde allerede leverede produkter tilbage fra brugerne, såfremt andre foranstaltninger er utilstrækkelige til opnåelse af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

2. En leder af en foderstofvirksomhed med ansvar for detailhandel eller distributionsvirksomhed, som ikke har indflydelse på foderets indpakning, mærkning, sikkerhed eller integritet, skal inden for rammerne af sine aktiviteter træffe forholdsregler med henblik på at trække produkter, der ikke opfylder kravene til foder sikkerhed, tilbage fra markedet, ligesom han skal bidrage til fødevarer sikkerheden ved at videregive de relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne spore et foder, som led i et samarbejde om forholdsregler truffet af producenter, tilvirkere, forarbejdere og/eller de kompetente myndigheder.

3. Lederen af en foderstofvirksomhed skal straks underrette de kompetente myndigheder, hvis han antager eller har grund til at antage, at et foder, virksomheden markedsfører, muligvis ikke opfylder kravene til foder sikkerhed. Lederen underretter de kompetente myndigheder om de forholdsregler, der træffes for at forebygges risici ved brugen af det pågældende foder, og må ikke forhindre nogen i eller afskrække nogen fra i overensstemmelse med national ret og retspraksis at samarbejde med de kompetente myndigheder, hvis dette kan forebygges, reducere eller eliminere en risiko ved et foderstof.

4. Lederen af en foderstofvirksomhed samarbejder med de kompetente myndigheder om de forholdsregler, der træffes med henblik på at undgå risiciene ved det foder, virksomheden leverer eller har leveret.

Artikel 21

Ansvar

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse, uden at det berører bestemmelserne i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar (¹).

KAPITEL III

DEN EUROPÆISKE FØDEVARESIKKERHEDSAUTORITET

AFDELING 1

KOMMISSORIUM OG OPGAVER

Artikel 22

Autoritetens kommissorium

1. Der oprettes en europæisk fødevarer sikkerhedsautoritet, herefter benævnt »autoriteten«.

2. Autoriteten udarbejder videnskabelige vurderinger og yder videnskabelig og teknisk bistand i forbindelse med

Fællesskabets lovgivning og politikker på alle områder, som har direkte eller indirekte indflydelse på fødevarer- og foder sikkerheden. Den giver uafhængig information om alle spørgsmål på disse områder og underretter om risici.

3. Autoriteten bidrager til at sikre et højt niveau for beskyttelsen af menneskers liv og sundhed og tager i denne forbindelse hensyn til dyrs sundhed og velfærd, planters sundhed og miljøet i forbindelse med det indre markeds virkemåde.

(¹) EFT L 210 af 7.8.1985, s. 29. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/34/EF (EFT L 141 af 4.6.1999, s. 20).

4. Autoriteten indsamler og analyserer data, således at der kan foretages en karakterisering og overvågning af risici, som har direkte eller indirekte indflydelse på fødevarer- eller foder-sikkerheden.

5. Under autoritetens kommissorium hører også:

- a) udarbejdelse af videnskabelige vurderinger og ydelse af videnskabelig og teknisk bistand vedrørende menneskers ernæring i forbindelse med fællesskabslovgivningen samt på Kommissionens begæring ydelse af bistand vedrørende underretning om ernæringsspørgsmål inden for rammerne af Fællesskabets sundhedsprogram
- b) afgivelse af ekspertudtalelser om andre spørgsmål med relation til dyrs sundhed og velfærd og planters sundhed
- c) afgivelse af ekspertudtalelser om andre produkter end fødevarer og foder vedrørende genetisk modificerede organismer som defineret i direktiv 2001/18/EF og med forbehold af procedurerne i dette direktiv.

6. Autoriteten afgiver ekspertudtalelser, som skal danne det videnskabelige grundlag for udformningen og vedtagelsen af fællesskabsforanstaltninger på de områder, der hører under dens kommissorium.

7. Autoriteten udfører sine opgaver på en sådan måde, at den kan tjene som referencegrundlag i kraft af sin uafhængighed, den videnskabelige og tekniske kvalitet af de udtalelser, den afgiver, og af de informationer, den videregiver i kraft af den åbenhed, der er forbundet med dens procedurer og virkemåde, og i kraft af dens omhu ved udførelsen af de opgaver, den er pålagt.

Den handler i tæt samarbejde med de kompetente organer, der i medlemsstaterne udfører opgaver svarende til autoritetens.

8. Autoriteten, Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder om at fremme en effektiv sammenhæng mellem risikovurdering, risikostyring og risikokommunikation.

9. Medlemsstaterne samarbejder med autoriteten, for at den kan varetage sit kommissorium.

Artikel 23

Autoritetens opgaver

Autoriteten har til opgave

- a) at afgive de bedst mulige ekspertudtalelser til fællesskabsinstitutionerne og medlemsstaterne i de i fællesskabslovgivningen fastsatte tilfælde og om et hvilket som helst spørgsmål, der hører under dens kommissorium
- b) at fremme og koordinere udviklingen af ensartede metoder til risikovurdering på de områder, der hører under dens kommissorium
- c) at yde videnskabelig og teknisk støtte til Kommissionen inden for de områder, der hører under dens kommissorium, og på begæring yde støtte til fortolkning og vurdering af udtalelserne om risikovurdering.

d) at få udført videnskabelige undersøgelser, der er nødvendige for varetagelsen af dens kommissorium

e) at søge, indsamle, behandle, analysere og opsummere videnskabelige og tekniske data inden for de områder, der hører under dens kommissorium

f) at iværksætte tiltag med henblik på at konstatere og karakterisere nye risici inden for de områder, der hører under dens kommissorium

g) at etablere et system af netværk bestående af organisationer, der virker inden for områder, der hører under dens kommissorium, og have ansvar for driften heraf

h) at stille videnskabelig og teknisk bistand til rådighed for Kommissionen på dennes begæring som led i de procedurer til krisestyring, som Kommissionen gennemfører på fødevarer- og fodersikkerhedsområdet

i) inden for de områder, der hører under dens kommissorium, at stille videnskabelig og teknisk bistand til rådighed for Kommissionen på dennes begæring med henblik på at forbedre samarbejdet mellem Fællesskabet, kandidatlande, internationale organisationer og tredjelande

j) at sikre, at offentligheden og interesserede parter hurtigt modtager pålidelige, objektive og forståelige informationer på de områder, der hører under dens kommissorium

k) uafhængigt at give udtryk for sine konklusioner og holdninger med hensyn til spørgsmål, der hører under dens kommissorium

l) at påtage sig enhver anden opgave, som Kommissionen måtte pålægge den, og som hører under dens kommissorium.

AFDELING 2

ORGANISATION

Artikel 24

Autoritetens organer

Autoriteten består af:

- a) en bestyrelse
- b) en administrerende direktør og dennes personale
- c) et rådgivende forum
- d) en videnskabelig komité og ekspertpaneler.

Artikel 25

Bestyrelsen

1. Bestyrelsen består af 14 medlemmer udpeget af Rådet i samråd med Europa-Parlamentet fra en liste, som Kommissionen opstiller, og som indeholder et væsentligt større antal kandidater end antallet af medlemmer, der skal udpeges, samt en repræsentant for Kommissionen. Fire af medlemmerne skal have baggrund i organisationer, der repræsenterer forbrugere og andre interesser i fødevarerekæden.

Den af Kommissionen opstillede liste fremsendes sammen med relevant dokumentation til Europa-Parlamentet. Hurtigst muligt og inden tre måneder efter fremsendelsen kan Europa-Parlamentet tilkendegive sin holdning over for Rådet, der herefter udpeger bestyrelsen.

Bestyrelsesmedlemmerne udpeges således, at der sikres det højst mulige kompetenceniveau, en bred vifte af relevant ekspertise og i overensstemmelse hermed den størst mulige geografiske spredning i EU.

2. Medlemmerne udpeges for en firårig periode med mulighed for genudpegelse en gang. Den første mandatperiode skal dog være seks år for halvdelen af medlemmernes vedkommende.

3. Bestyrelsen vedtager autoritetens interne regler på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør. Disse regler skal offentliggøres.

4. Bestyrelsen vælger sin formand blandt sine medlemmer for en toårig periode, der kan fornyes.

5. Bestyrelsen vedtager selv sin forretningsorden.

Medmindre andet er fastsat, træffes bestyrelsens beslutninger med et flertal af medlemmernes stemmer.

6. Bestyrelsen mødes efter indkaldelse fra formanden eller på anmodning af mindst en tredjedel af medlemmerne.

7. Bestyrelsen påser, at autoriteten varetager sit kommissorium og udfører de opgaver, den er pålagt, på de i denne forordning fastsatte betingelser.

8. Bestyrelsen vedtager inden den 31. januar hvert år autoritetens arbejdsprogram for det kommende år. Bestyrelsen vedtager også et flerårigt program, der kan revideres. Bestyrelsen påser, at disse programmer er i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivningsmæssige og politiske prioriteter på fødevarer sikkerhedsområdet.

Inden den 30. marts hvert år vedtager autoriteten en almindelig beretning om autoritetens aktiviteter i det forløbne år.

9. Bestyrelsen vedtager, efter indhentelse af Kommissionens godkendelse og efter udtalelse fra Revisionsretten, en finansforordning for autoriteten, hvori det navnlig fastsættes, hvilken procedure der skal følges ved udarbejdelsen og gennemførelsen af autoritetens budget, i overensstemmelse med artikel 142 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ og med de lovgivningsmæssige krav i forbindelse med undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig.

10. Den administrerende direktør deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret og varetager sekretariatsforretningerne.

Bestyrelsen indbyder formanden for den videnskabelige komité til uden stemmeret at deltage i dens møder.

Artikel 26

Den administrerende direktør

1. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen for en femårig periode, der kan fornyes, på grundlag af en liste over kandidater, som Kommissionen har foreslået efter offentlig opslag af stillingen, efter at der i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og andre steder har været offentliggjort en indkaldelse af interessetilkendegivelser. Inden udnævnelsen indbydes den af bestyrelsen indstillede kandidat straks til at afgive en redegørelse over for Europa-Parlamentet og besvare spørgsmål fra dets medlemmer. Direktøren kan afsættes af et flertal i bestyrelsen.

2. Den administrerende direktør er autoritetens repræsentant i retlig henseende. Han er ansvarlig for

- a) den daglige ledelse af autoriteten
- b) udarbejdelse af forslag til autoritetens arbejdsprogrammer i samråd med Kommissionen
- c) gennemførelse af arbejdsprogrammerne og af de beslutninger, der træffes af bestyrelsen
- d) ydelse af passende videnskabelig, teknisk og administrativ bistand til den videnskabelige komité og til ekspertpanelerne
- e) sikring af, at autoriteten udfører sine opgaver i overensstemmelse med brugernes krav, navnlig med hensyn til ydernes tilstrækkelighed og tidsforbruget
- f) udarbejdelse af indtægts- og udgiftsoversigten og gennemførelse af autoritetens budget
- g) alle personalespørgsmål
- h) etablering og opretholdelse af forbindelser med Europa-Parlamentet og for en løbende dialog med Parlamentets relevante udvalg.

3. Hvert år forelægger den administrerende direktør med henblik på bestyrelsens godkendelse:

- a) et udkast til almindelig beretning om alle autoritetens aktiviteter i det forløbne år
- b) et udkast til arbejdsprogrammer
- c) et udkast til årsregnskab for det forløbne år
- d) et udkast til budget for det kommende år.

Den administrerende direktør fremsender efter godkendelse i bestyrelsen den almindelige beretning og programmerne til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne og sørger for, at de offentliggøres.

4. Den administrerende direktør godkender alle autoritetens udgifter og aflægger rapport om autoritetens aktiviteter til bestyrelsen.

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 762/2001 (EFT L 111 af 20.4.2001, s. 1).

Artikel 27

Det rådgivende forum

1. Det rådgivende forum består af repræsentanter for kompetente organer i medlemsstaterne, som har opgaver svarende til autoritetens, idet hver medlemsstat udpeger én repræsentant. Repræsentanterne kan lade sig repræsentere af suppleanter, som udnævnes samtidigt.

2. Medlemmer af det rådgivende forum må ikke være medlemmer af bestyrelsen.

3. Det rådgivende forum rådgiver den administrerende direktør med hensyn til udførelsen af dennes opgaver, som fastlagt i denne forordning, navnlig ved udarbejdelsen af forslag til autoritetens arbejdsprogram. Den administrerende direktør kan også anmode det rådgivende forum om råd med hensyn til prioriteringen af anmodninger om ekspertudtalelser.

4. Det rådgivende forum skal formidle udveksling af oplysninger om potentielle risici og fungere som videnpulje. Det sikrer et tæt samarbejde mellem autoriteten og de kompetente organer i medlemsstaterne, navnlig:

- a) samarbejde om at undgå overlapninger mellem autoritetens videnskabelige undersøgelser og medlemsstaternes, jf. artikel 32
- b) samarbejde i de tilfælde, der er nævnt i artikel 30, stk. 4, hvor autoriteten og et nationalt organ er forpligtet til at samarbejde
- c) samarbejde om at fremme det europæiske netværkssamarbejde mellem organisationer, der beskæftiger sig med områder, som hører under autoritetens kommissorium, jf. artikel 36, stk. 1.
- d) samarbejde, hvor autoriteten eller en medlemsstat konstaterer en ny risiko.

5. Det rådgivende forum har den administrerende direktør som formand. Det mødes regelmæssigt efter indkaldelse fra formanden eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af dets medlemmer mindst fire gange om året. Procedurer for forummets virksomhed fastsættes i autoritetens interne regler og offentliggøres.

6. Autoriteten yder det rådgivende forum den nødvendige tekniske og logistiske bistand og varetager sekretariatsforretningerne i forbindelse med møderne.

7. Repræsentanter fra Kommissionens tjenestegrene kan deltage i det rådgivende forums arbejde. Den administrerende direktør kan indbyde repræsentanter for Europa-Parlamentet og andre relevante organer til at deltage.

Når det rådgivende forum drøfter de spørgsmål, der henvises til i artikel 22, stk. 5, litra b), kan repræsentanter fra kompetente organer i medlemsstaterne, som har opgaver svarende til de opgaver, der henvises til i artikel 22, stk. 5, litra b), deltage i det rådgivende forums arbejde, idet hver medlemsstat udpeger én repræsentant.

Artikel 28

Videnskabelig komité og ekspertpaneler

1. Det påhviler den videnskabelige komité og de stående ekspertpaneler, inden for deres respektive kompetenceområder, at afgive ekspertudtalelser på autoritetens vegne, og de har mulighed for om nødvendigt at arrangere offentlige høringer.

2. Den videnskabelige komité forestår den generelle koordinering, der er nødvendig for at sikre en ensartet procedure ved afgivelsen af ekspertudtalelser, herunder navnlig i forbindelse med vedtagelsen af arbejdsprocedurer og harmonisering af arbejdsmetoder. Komitéen afgiver udtalelser om tværfaglige emner, der hører under to eller flere ekspertpanelers kompetence, og om emner, der ikke hører under nogen af ekspertpanelernes kompetence.

Om nødvendigt og navnlig i tilfælde af emner, der ikke hører under nogen af ekspertpanelernes kompetence, nedsætter den videnskabelige komité arbejdsgrupper. I disse tilfælde støtter den sig på disse arbejdsgruppers ekspertise ved udarbejdelsen af ekspertudtalelserne.

3. Den videnskabelige komité består af formændene for ekspertpanelerne samt af seks uafhængige videnskabelige eksperter, som ikke tilhører nogen af ekspertpanelerne.

4. Ekspertpanelerne består af uafhængige videnskabelige eksperter. Når autoriteten er oprettet, nedsættes følgende ekspertpaneler:

- a) et panel for tilsætningsstoffer, smagsstoffer og hjælpestoffer, der anvendes i fødevarer, og materialer, der kommer i berøring med fødevarer
- b) et panel for tilsætningsstoffer og produkter eller stoffer, der anvendes i foder
- c) et panel for plantesundhed, plantebeskyttelsesmidler og restkoncentrationer heraf
- d) et panel for genetisk modificerede organismer
- e) et panel for diætiske produkter, ernæring og allergier
- f) et panel for biologiske farer
- g) et panel for forurenende stoffer i fødevarekæden
- h) et panel for dyrs sundhed og velfærd.

Efter anmodning fra autoriteten kan Kommissionen efter proceduren i artikel 58, stk. 2, tilpasse antallet af og navnene på ekspertpanelerne under hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling.

5. Bestyrelsen, som træffer afgørelse på grundlag af et forslag fremsat af den administrerende direktør, efter at der i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, i relevante førende videnskabelige tidsskrifter og på autoritetens websted har været offentliggjort en indkaldelse af interessetilkendegivelser, udnævner de medlemmer af den videnskabelige komité, der ikke er medlemmer af ekspertpanelerne, samt medlemmerne af ekspertpanelerne for en treårig periode, der kan fornyes.

6. Den videnskabelige komité og ekspertpanelerne vælger hver især en formand og to næstformænd blandt deres medlemmer.

7. Den videnskabelige komité og ekspertpanelerne træffer beslutning med et flertal af medlemmernes stemmer. Mindretalsudtalelser registreres.

8. Repræsentanter fra Kommissionens tjenestegrene er berettiget til at overvære møder i den videnskabelige komité, ekspertpanelerne og deres arbejdsgrupper. Hvis de opfordres hertil, kan de bistå med afklaringer eller informationer, men må ikke søge at øve indflydelse på drøftelserne.

9. Procedurerne for den videnskabelige komités og ekspertpanelernes virksomhed og indbyrdes samarbejde fastsættes i autoritetens interne regler.

Procedurerne vedrører navnlig

- a) det antal gange i umiddelbar forlængelse af hinanden, en person kan være medlem af den videnskabelige komité eller et ekspertpanel
- b) antallet af medlemmer i hvert af ekspertpanelerne
- c) fremgangsmåden ved refusion af udgifterne for medlemmerne af den videnskabelige komité og ekspertpanelerne
- d) den måde, hvorpå opgaver og anmodninger om ekspertudtalelser fordeles mellem den videnskabelige komité og ekspertpanelerne
- e) oprettelsen og organisationen af arbejdsgrupperne under den videnskabelige komité og ekspertpanelerne og muligheden for, at eksterne eksperter kan inddrages i disse arbejdsgrupper.
- f) muligheden for, at observatører kan inviteres til den videnskabelige komités og ekspertpanelernes møder
- g) muligheden for at arrangere offentlige høringer.

AFDELING 3

DRIFTEN

Artikel 29

Ekspertudtalelser

1. Autoriteten afgiver ekspertudtalelser:

- a) på anmodning fra Kommissionen med hensyn til et hvilket som helst spørgsmål, der hører under autoritetens kommissorium, og i de tilfælde, hvor det i fællesskabslovgivningen er fastsat, at autoriteten skal høres
- b) på eget initiativ om forhold, der hører under dens kommissorium

Europa-Parlamentet eller en medlemsstat kan anmode autoriteten om at afgive en ekspertudtalelse om et hvilket som helst spørgsmål, der hører under dens kommissorium.

2. De anmodninger, der omtales i stk. 1, skal ledsages af baggrundsuplysninger, hvori der gøres rede for det videnskabelige spørgsmål, der skal behandles, og Fællesskabets interesse heri.

3. Hvis der i fællesskabslovgivningen ikke er fastsat en bestemt frist for afgivelse af en ekspertudtalelse, afgiver autoriteten ekspertudtalelsen inden for den tidsfrist, der er angivet i anmodningen om udtalelsen, medmindre særlige omstændigheder gør det berettiget, at fristen fraviges.

4. Hvis der fremsættes forskellige anmodninger vedrørende de samme spørgsmål, eller hvis anmodningen ikke er i overensstemmelse med stk. 2 eller er uklar, kan autoriteten enten afslå den eller foreslå ændringer til en anmodning om en udtalelse i samråd med den institution eller den/de medlemsstat(er), der har fremsat anmodningen. Den institution eller den/de medlemsstat(er), der har fremsat anmodningen, skal have begrundelse for afslaget.

5. Hvis autoriteten allerede har afgivet en ekspertudtalelse om det specifikke emne i en anmodning, kan den afslå anmodningen, hvis den konkluderer, at der ikke er nye videnskabelige elementer, der berettiger til, at spørgsmålet tages op igen. Den institution eller den/de medlemsstat(er), der har fremsat anmodningen, skal have begrundelse for afslaget.

6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes af Kommissionen efter høring af autoriteten efter proceduren i artikel 58, stk. 2. Gennemførelsesbestemmelserne skal navnlig præcisere:

- a) den procedure, som autoriteten skal anvende i forbindelse med de anmodninger, der indgives til den
- b) retningslinjerne for den videnskabelige evaluering af stoffer, produkter eller processer, som i henhold til fællesskabslovgivningen er undergivet en ordning, der indebærer en forudgående godkendelse eller optagelse på en positivliste, navnlig i de tilfælde, hvor fællesskabslovgivningen indeholder bestemmelse om eller tillader, at ansøgeren forelægger et dossier med henblik herpå.

7. I autoritetens interne regler fastsættes nærmere krav med hensyn til format, begrundelse og offentliggørelse af ekspertudtalelser.

Artikel 30

Divergerende ekspertudtalelser

1. Autoriteten skal udvise årvågenhed, så den på et tidligt tidspunkt kan identificere potentielle kilder til divergens mellem autoritetens egne ekspertudtalelser og de ekspertudtalelser, der afgives af andre organer med tilsvarende opgaver.

2. Såfremt autoriteten opdager en sådan potentiel kilde til divergens, retter den henvendelse til det pågældende organ for at sikre, at alle relevante videnskabelige oplysninger udveksles, og identificere videnskabelige spørgsmål, der kan give anledning til strid.

3. Såfremt det må konstateres, at der eksisterer en alvorlig divergens med hensyn til et videnskabeligt spørgsmål, og det pågældende organ er et fællesskabsagentur eller en af Kommissionens videnskabelige komitéer, er autoriteten og det pågældende organ forpligtet til at samarbejde med henblik på enten at nå til enighed eller at forelægge Kommissionen et fælles dokument, hvori der redegøres nærmere for de omtvistede videnskabelige spørgsmål og identificeres relevante usikkerhedsmomenter i datamaterialet. Dette dokument offentliggøres.

4. Såfremt det konstateres, at der eksisterer en alvorlig divergens med hensyn til et videnskabeligt spørgsmål, og det pågældende organ er et organ i en af medlemsstaterne, er autoriteten og det nationale organ forpligtet til at samarbejde med henblik på enten at nå til enighed eller at udarbejde et fælles dokument, hvori der redegøres nærmere for de omtvistede videnskabelige spørgsmål og identificeres relevante usikkerhedsmomenter i datamaterialet. Dette dokument offentliggøres.

Artikel 31

Videnskabelig og teknisk bistand

1. Kommissionen kan anmode autoriteten om videnskabelig eller teknisk bistand inden for et hvilket som helst område under autoritetens kommissorium. Videnskabelig og teknisk bistand består i videnskabeligt eller teknisk arbejde, der bygger på anerkendte videnskabelige eller tekniske principper, som ikke kræver, at den videnskabelige komité eller et ekspertpanel foretager en videnskabelig vurdering. Sådant bistand kan navnlig omfatte bistand til Kommissionen til opstilling eller evaluering af tekniske kriterier samt bistand til Kommissionen til udarbejdelse af tekniske retningslinjer.

2. Når Kommissionen indgiver en anmodning om videnskabelig eller teknisk bistand til autoriteten, fastsætter den efter aftale med autoriteten en frist for udførelsen af opgaven.

Artikel 32

Videnskabelige undersøgelser

1. Under anvendelse af de bedste uafhængige videnskabelige ressourcer, der er til rådighed, får autoriteten udført videnskabelige undersøgelser, der er nødvendige for varetagelsen af dens kommissorium. Disse undersøgelser skal bestilles på en åben og gennemsigtig måde. Autoriteten søger at undgå overlappinger i forhold til medlemsstaternes eller Fællesskabets forskningsprogrammer og fremmer samarbejdet ved at foretage en passende koordinering.

2. Autoriteten underretter Europa-Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaterne om resultaterne af dens videnskabelige undersøgelser.

Artikel 33

Dataindsamling

1. Autoriteten søger, indsamler, behandler, analyserer og opsummerer videnskabelige og tekniske data inden for de

områder, der hører under dens kommissorium. Dette omfatter navnlig indsamling af data vedrørende:

- a) fødevarerforbrug og det omfang, hvori den enkelte er udsat for risici i forbindelse med forbruget af fødevarer
- b) incidens og prævalens af biologiske risici
- c) forurenende stoffer i fødevarer og foder
- d) restkoncentrationer.

2. Med henblik på den i stk. 1 nævnte dataindsamling arbejder autoriteten tæt sammen med alle de organisationer, der er beskæftiget med dataindsamling, herunder organisationer fra kandidatlande, fra tredjelande og fra internationale organer.

3. Medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at gøre det muligt at overføre de data, som de indsamler inden for de i stk. 1 og 2 nævnte områder, til autoriteten.

4. Autoriteten sender medlemsstaterne og Kommissionen passende anbefalinger med angivelse af, hvordan den tekniske sammenlignelighed af de data, den modtager og analyserer, kan forbedres for at fremme konsolideringen på fællesskabsplan.

5. Senest et år efter denne forordnings ikrafttræden offentliggør Kommissionen en fortegnelse over de dataindsamlingssystemer, der findes på fællesskabsplan inden for de områder, der hører under autoritetens kommissorium.

Rapporten, der ledsages af passende forslag, skal i givet fald indeholde en angivelse af navnlig:

- a) hvilken rolle autoriteten bør tildeles inden for de enkelte systemer, og hvilke ændringer eller forbedringer der eventuelt vil være nødvendige, for at autoriteten kan opfylde sit kommissorium i samarbejde med medlemsstaterne
- b) hvilke mangler der skal afhjælpes, for at autoriteten kan indsamle og opsummere relevante videnskabelige og tekniske data på fællesskabsplan inden for de områder, der hører under dens kommissorium.

6. Autoriteten sender resultaterne af sit arbejde i forbindelse med dataindsamling til Europa-Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 34

Konstatering af nye risici

1. Autoriteten indfører overvågningsprocedurer til systematisk søgning, indsamling, behandling og analyse af oplysninger og data med henblik på konstatering af nye risici på de områder, der hører under dens kommissorium.

2. Hvis autoriteten er i besiddelse af oplysninger, der giver mistanke om, at der består en alvorlig ny risiko, anmoder den om yderligere oplysninger fra medlemsstaterne, andre fællesskabsorganer og Kommissionen. Medlemsstaterne, de berørte fællesskabsagenter og Kommissionen svarer straks og fremsender alle relevante oplysninger, som de er i besiddelse af.

3. Autoriteten anvender alle de oplysninger, den modtager, til at varetage sit kommissorium med hensyn til konstatering af en ny risiko.

4. Autoriteten fremsender evalueringen og de oplysninger, der er indsamlet om nye risici, til Europa-Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 35

Hurtigt varslingsystem

For at autoriteten bedre kan opfylde sine opgaver med overvågning af de sundheds- og ernæringsmæssige risici, gøres den til modtager af meddelelserne i det hurtige varslingsystem. Den analyserer indholdet af disse meddelelser med henblik på at give Kommissionen og medlemsstaterne alle oplysninger, der er nødvendige for risikoanalysen.

Artikel 36

Netværkssamarbejde mellem organisationer, der beskæftiger sig med områder, som hører under autoritetens kommissorium

1. Autoriteten fremmer det europæiske netværkssamarbejde mellem organisationer, der beskæftiger sig med områder, som hører under autoritetens kommissorium. Formålet med et sådant netværkssamarbejde er navnlig at fremme et netværk for videnskabeligt samarbejde ved hjælp af koordinering af aktiviteter, udveksling af oplysninger, udformning og gennemførelse af fælles projekter samt udveksling af ekspertise og bedste praksis inden for de områder, der hører under autoritetens kommissorium.

2. Bestyrelsen udfærdiger efter et forslag fra den administrerende direktør en offentligt tilgængelig fortegnelse over de af medlemsstaterne udpegede kompetente organisationer, som enten enkeltvis eller i netværk kan bistå autoriteten med varetagelsen af dens kommissorium. Autoriteten kan overdrage visse opgaver til disse organisationer, herunder navnlig det forberedende arbejde i forbindelse med ekspertudtalelser, videnskabelig og teknisk bistand, indsamling af data og konstatering af nye risici. Til nogle af disse opgaver kan der ydes økonomisk støtte.

3. Gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 og 2 fastsættes af Kommissionen efter høring af autoriteten efter den i artikel 58, stk. 2, nævnte procedure. I gennemførelsesbestemmelserne skal det navnlig præciseres, efter hvilke kriterier et institut kan optages i fortegnelsen over de af medlemsstaterne udpegede kompetente organisationer, hvordan de harmoniserede kvalitetskrav fastsættes, og hvilke finansielle regler der finder anvendelse, hvis der ydes økonomisk støtte.

4. Senest et år efter denne forordnings ikrafttræden offentliggør Kommissionen en fortegnelse over de fællesskabsordninger, der findes på de områder, der hører under autoritetens kommissorium, og hvorefter medlemsstaterne udfører bestemte opgaver i forbindelse med videnskabelige vurderinger, herunder i særdeleshed ved behandlingen af godkendelsessager. Rapporten skal i givet fald ledsages af passende forslag, herunder navnlig en angivelse af, hvilke ændringer eller forbedringer af de enkelte ordninger der måtte være nødvendige, for

at autoriteten kan varetage sit kommissorium i samarbejde med medlemsstaterne.

AFDELING 4

UAFHÆNGIGHED, ÅBENHED, TAVSHEDSPLIGT OG KOMMUNIKATION

Artikel 37

Uafhængighed

1. Medlemmerne af bestyrelsen, medlemmerne af det rådgivende forum og den administrerende direktør forpligter sig til at være uafhængige og handle i almenhedens interesse.

De afgiver med henblik herpå en loyalitetserklæring og en interesseerklæring, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed. Disse erklæringer, der skal være skriftlige, afgives hvert år.

2. Medlemmerne af den videnskabelige komité og af ekspertpanelerne forpligter sig til at handle uafhængigt af eksterne indflydelse.

De afgiver med henblik herpå en loyalitetserklæring og en interesseerklæring, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed. Disse erklæringer, der skal være skriftlige, afgives hvert år.

3. Medlemmerne af bestyrelsen, medlemmerne af det rådgivende forum, den administrerende direktør, medlemmerne af den videnskabelige komité og af ekspertpanelerne samt eksterne eksperter, der deltager i deres arbejdsgrupper, skal på hvert møde gøre opmærksom på eventuelle interesser, som kan anses for at berøre deres uafhængighed med hensyn til de punkter, der er på dagsordenen.

Artikel 38

Åbenhed

1. Autoriteten påser, at der er en høj grad af åbenhed omkring udførelsen af dens aktiviteter. Autoriteten offentliggør straks især

a) dagsordener og protokoller for den videnskabelige komités og ekspertpanelernes møder

b) de udtalelser, der afgives af den videnskabelige komité og ekspertpanelerne, herunder mindretalsudtalelser, hvilket skal ske umiddelbart efter deres vedtagelse

c) de oplysninger, som er grundlag for dens udtalelser, uden at dette berører artikel 39 og 41

d) de årlige interesseerklæringer, der afgives af medlemmerne af bestyrelsen, den administrerende direktør, medlemmerne af det rådgivende forum, medlemmerne af den videnskabelige komité og ekspertpanelerne, samt de interesseerklæringer, der afgives med hensyn til punkter på dagsordenen for møderne

- e) resultaterne af dens videnskabelige undersøgelser
- f) den årlige aktivitetsberetning
- g) anmodninger fra Europa-Parlamentet, Kommissionen eller en medlemsstat om ekspertudtalelser, som er blevet afslået eller ændret samt begrundelserne for afslaget eller ændringen.

2. Bestyrelsens møder er offentlige, medmindre den efter forslag fra den administrerende direktør træffer anden afgørelse for så vidt angår særlige administrative punkter på dagsordenen, og den kan give forbrugerrepræsentanter eller andre interesserede parter tilladelse til at følge procedurerne i forbindelse med nogle af autoritetens aktiviteter.

3. Autoriteten fastsætter i sine interne regler bestemmelser om, hvordan de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om åbenhed gennemføres i praksis.

Artikel 39

Tavshedspligt

1. Uanset artikel 38 må autoriteten ikke til tredjemand videregive fortrolige oplysninger, som den modtager, og for hvilke der foreligger en velbegrundet begæring om, at de holdes fortrolige, medmindre omstændighederne gør det påkrævet at offentliggøre oplysningerne af hensyn til folkesundhedsbeskyttelsen.

2. Medlemmerne af bestyrelsen, den administrerende direktør, medlemmerne af den videnskabelige komité og af ekspertpanelerne samt eksterne eksperter, der deltager i deres arbejdsgrupper, medlemmer af det rådgivende forum samt autoritetens ansatte er, selv efter at deres hverv er ophørt, undergivet tavshedspligt som fastsat i traktatens artikel 287.

3. Konklusionerne af de ekspertudtalelser, der afgives af autoriteten vedrørende de påregnede sundhedsmæssige virkninger, må under ingen omstændigheder tilbageholdes som fortrolige.

4. Autoriteten fastsætter i sine interne regler bestemmelser om, hvordan de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om tavshedspligt gennemføres i praksis.

Artikel 40

Kommunikation fra autoriteten

1. Autoriteten varetager på eget initiativ kommunikationen på de områder, der hører under dens kommissorium, uden at dette berører Kommissionens kompetence til at give meddelelse om beslutninger truffet i forbindelse med risikostyringen.

2. Autoriteten skal sikre, at offentligheden og eventuelle interesserede parter hurtigt får objektive, pålidelige og let tilgængelige oplysninger, især vedrørende resultaterne af dens arbejde. Autoriteten udarbejder og udsender informationsmateriale til den brede offentlighed for at nå disse mål.

3. Autoriteten handler i tæt samarbejde med Kommissionen og medlemsstaterne for at fremme den nødvendige sammenhæng i risikokommunikationsprocessen.

Autoriteten offentliggør i overensstemmelse med artikel 38 alle de udtalelser, den afgiver.

4. Autoriteten sikrer, at der etableres et passende samarbejde med de kompetente organer i medlemsstaterne og med andre interesserede parter i forbindelse med offentlige informationskampagner.

Artikel 41

Aktindsigt

1. Autoriteten sikrer en vid adgang til aktindsigt i de dokumenter, der er i dens besiddelse.

2. Bestyrelsen vedtager på forslag af den administrerende direktør bestemmelserne for den i stk. 1 omtalte aktindsigt, idet der fuldt ud tages hensyn til de generelle principper og betingelser, der regulerer adgangen til aktindsigt i fællesskabsinstitutionernes dokumenter.

Artikel 42

Forbrugere, producenter og andre interesserede parter

Autoriteten etablerer effektive forbindelser med forbrugerrepræsentanter, producentrepræsentanter, tilvirkere og andre interesserede parter.

AFDELING 5

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 43

Vedtagelse af autoritetens budget

1. Autoritetens indtægter udgøres af et bidrag fra Fællesskabet og fra enhver stat, som Fællesskabet har indgået aftaler med, jf. artikel 49, og de opkrævede gebyrer for publikationer, konferencer, uddannelse og alle andre tilsvarende tjenester, autoriteten yder.

2. Autoritetens udgifter omfatter udgifter til personale, administration, infrastrukturer og drift samt udgifter i forbindelse med kontrakter indgået med tredjemand eller i forbindelse med den økonomiske støtte, der omhandles i artikel 36.

3. I god tid inden den i stk. 5 omhandlede dato udarbejder den administrerende direktør et overslag over autoritetens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og forelægger det for bestyrelsen sammen med en foreløbig stillingsfortegnelse.

4. Indtægter og udgifter skal balancere.

5. Senest den 31. marts hvert år vedtager bestyrelsen forslaget til overslag med en foreløbig stillingsfortegnelse ledsaget af et foreløbigt arbejdsprogram og sender det til Kommissionen og de stater, som Fællesskabet har indgået aftaler med, jf. artikel 49. På grundlag af dette forslag opstiller Kommissionen de relevante overslag i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget, som forelægges for Rådet i henhold til traktatens artikel 272.

6. Når budgetmyndigheden har vedtaget Den Europæiske Unions almindelige budget, vedtager bestyrelsen autoritetens endelige budget og arbejdsprogram og afpasser dem om nødvendigt efter Fællesskabets bidrag. Den sender dem straks til Kommissionen og budgetmyndigheden.

Artikel 44

Gennemførelsen af autoritetens budget

1. Den administrerende direktør gennemfører autoritetens budget.
2. Kommissionens finansinspektør kontrollerer indgåelsen og betalingen af alle udgiftsforpligtelser og kontrollerer fastlæggelsen og inkasseringen af autoritetens indtægter.
3. Senest den 31. marts hvert år fremsender den administrerende direktør et detaljeret regnskab for alle autoritetens indtægter og udgifter i det foregående regnskabsår til Kommissionen, bestyrelsen og Revisionsretten.

Revisionsretten reviderer disse regnskaber i overensstemmelse med traktatens artikel 248. Den offentliggør hvert år en beretning om autoritetens aktiviteter.

4. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet autoritetens administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet.

Artikel 45

Gebyrer modtaget af autoriteten

Senest tre år efter denne forordnings ikrafttræden offentliggør Kommissionen efter høring af autoriteten, medlemsstaterne og andre interesserede parter en rapport om, hvorvidt det er muligt og tilrådeligt at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag i henhold til den fælles beslutningsprocedure og i overensstemmelse med traktaten om andre tjenester, der ydes af autoriteten.

AFDELING 6

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 46

Retlig status og privilegier

1. Autoriteten har status som en juridisk person. Autoriteten har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske

personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og kan optræde som part i retssager.

2. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for autoriteten.

Artikel 47

Erstatningsansvar

1. Autoritetens ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som er indeholdt i en af autoriteten indgået aftale.
2. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, skal autoriteten i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsatninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af autoriteten eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende sådanne skadeserstatninger.
3. De ansattes personlige ansvar over for autoriteten fastsættes i de ansættelsesvilkår, der gælder for autoritetens personale.

Artikel 48

Personale

1. Autoritetens personale er omfattet af de regler og forskrifter, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber.
2. Autoriteten udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget til ansættelsesmyndigheden.

Artikel 49

Tredjelandes deltagelse

Autoriteten skal være åben for deltagelse af lande, der har indgået en aftale med Fællesskabet, hvorved de har vedtaget, at fællesskabslovgivningen skal finde anvendelse på det område, der er omfattet af denne forordning.

I de relevante bestemmelser i sådanne aftaler fastsættes de nærmere bestemmelser om bl.a. karakteren, omfanget og udformningen af disse landes deltagelse i autoritetens arbejde, herunder bestemmelser om deltagelse i de netværk, som autoriteten driver, optagelse i fortegnelsen over kompetente organisationer, der kan tildeles visse opgaver, finansielle bidrag og personale.

KAPITEL IV

HURTIGT VARSLINGSSYSTEM, KRISESTYRING OG KRISESITUATIONER

AFDELING 1

HURTIGT VARSLINGSSYSTEM

Artikel 50

Hurtigt varslingsystem

1. Der indføres herved i form af et netværk et system for meddelelse om en direkte eller indirekte sundhedsrisiko for mennesker på grund af fødevarer eller foder. Systemet omfatter medlemsstaterne, Kommissionen og autoriteten. Medlemsstaterne, Kommissionen og autoriteten udpeger hver især et kontaktpunkt, der er medlem af netværket. Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen af netværket.

2. Hvis et medlem af netværket har oplysninger om, at en fødevarer eller et foder indebærer en alvorlig direkte eller indirekte sundhedsrisiko for mennesker, skal disse oplysninger straks meddeles Kommissionen via det hurtige varslingsystem. Kommissionen videregiver straks disse oplysninger til medlemmerne af netværket.

Autoriteten kan supplere meddelelsen med en hvilken som helst videnskabelig eller teknisk oplysning, der vil kunne fremme hurtige og hensigtsmæssige risikostyringstiltag fra medlemsstaternes side.

3. For så vidt andet ikke er fastsat i fællesskabslovgivningen, underretter medlemsstaterne via det hurtige varslingsystem straks Kommissionen om:

- a) enhver foranstaltning, der træffer, som har til formål at begrænse markedsføringen af fødevarer eller foder, at tilbagetrække fødevarer eller foder fra markedet eller at tilbagekalde fødevarer eller foder for at beskytte forbrugernes sundhed, hvor det er nødvendigt at gribe hurtigt ind
- b) enhver henstilling til eller aftale, på frivillig eller tvungen basis, med erhvervsledere, som har til formål at hindre, begrænse eller fastsætte bestemte vilkår for markedsføring eller brug af fødevarer eller foder, hvor det som følge af en alvorlig risiko for forbrugernes sundhed er nødvendigt at gribe hurtigt ind
- c) enhver form for afvisning på grund af en direkte eller indirekte sundhedsrisiko for mennesker af et parti, en container eller ladning fødevarer eller foder ved et grænsekontrolsted inden for Den Europæiske Union iværksat af en kompetent myndighed.

Meddelelsen ledsages af en detaljeret redegørelse for baggrunden for den foranstaltning, som de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor meddelelsen er afgivet, har truffet. Den følges i god tid op af supplerende oplysninger,

navnlig i de situationer, hvor de foranstaltninger, som meddelelsen er baseret på, er blevet ændret eller trukket tilbage.

Kommissionen videregiver straks den meddelelse og de supplerende oplysninger, der modtages i henhold til første og andet afsnit, til medlemmerne af netværket.

I de tilfælde hvor et parti, en container eller ladning fødevarer eller foder af en kompetent myndighed afvises ved et grænsekontrolsted inden for Den Europæiske Union, underretter Kommissionen straks alle grænsekontrolsteder inden for Den Europæiske Union samt det tredjeland, der er oprindelseslandet.

4. Såfremt en fødevarer eller et foder, hvorom der er afgivet en meddelelse under det hurtige varslingsystem, er blevet afsendt til et tredjeland, giver Kommissionen det pågældende land alle relevante oplysninger.

5. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om, hvilke tiltag der er gennemført, eller hvilke foranstaltninger der er truffet på baggrund af modtagelsen af meddelelser og supplerende oplysninger videregivet via det hurtige varslingsystem. Kommissionen videregiver straks disse oplysninger til medlemmerne af netværket.

6. Det hurtige varslingsystem kan udvides til at omfatte kandidatlande, tredjelande og internationale organisationer, idet deres deltagelse fastsættes i aftaler indgået mellem Fællesskabet og de pågældende lande eller internationale organisationer i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i de pågældende aftaler. Aftalerne skal være baseret på gensidighed og skal indeholde bestemmelser om tavshedspligt svarende til dem, der finder anvendelse i Fællesskabet.

Artikel 51

Gennemførelse

Gennemførelsesforanstaltningerne til artikel 49 vedtages af Kommissionen efter drøftelse med autoriteten efter proceduren i artikel 58, stk. 2. Disse bestemmelser skal navnlig fastlægge de særlige betingelser og procedurer, der gælder for videregivelse af meddelelser og supplerende oplysninger.

Artikel 52

Regler om tavshedspligt i forbindelse med det hurtige varslingsystem

1. Oplysninger om sundhedsmæssige risici ved fødevarer og foder, som medlemmerne af netværket råder over, skal almindeligvis være tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med informationsprincippet i artikel 10. Generelt skal offentligheden have adgang til oplysninger, der gør det muligt at identificere produktet, samt oplysninger om risikoens art og de foranstaltninger, der træffes.

Medlemmerne af netværket træffer dog de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de ansatte får pålagt ikke at videregive oplysninger, der er indsamlet i henhold til bestemmelserne i denne afdeling, og som ifølge deres natur er fortrolige i behørigt begrundede tilfælde, medmindre omstændighederne tilsiger, at en viderebringelse af oplysningerne er nødvendig for beskyttelsen af menneskers sundhed.

2. Beskyttelsen af fortrolige oplysninger er ikke til hinder for videregivelse til myndighederne af oplysninger, der kan være af betydning for et effektivt markedstilsyn og for effektive håndhævelsesforanstaltninger på fødevarer- og foderområdet. Myndigheder, der modtager oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, sikrer, at de beskyttes i overensstemmelse med stk. 1.

AFDELING 2

KRISESITUATIONER

Artikel 53

Beredskabsforanstaltninger for fødevarer og foder med oprindelse i Fællesskabet eller importeret fra et tredjeland

1. Hvis det er åbenbart, at fødevarer eller foder med oprindelse i Fællesskabet eller importeret fra et tredjeland må formodes at udgøre en alvorlig risiko for menneskers sundhed, dyresundheden eller miljøet, og at denne risiko ikke kan styres på tilfredsstillende vis ved hjælp af de foranstaltninger, der træffes af den eller de berørte medlemsstater, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 58, stk. 2, på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat straks — afhængigt af situationens alvor — en eller flere af følgende foranstaltninger:

- a) for fødevarer eller foder med oprindelse i Fællesskabet:
 - i) suspension af markedsføringen eller brugen af den pågældende fødevarer
 - ii) suspension af markedsføringen eller anvendelsen af det pågældende foder
 - iii) fastsættelse af særlige betingelser for den pågældende fødevarer eller det pågældende foder
 - iv) andre hensigtsmæssige midlertidige foranstaltninger
- b) for fødevarer eller foder importeret fra et tredjeland:
 - i) suspension af importen af den pågældende fødevarer eller det pågældende foder fra det berørte tredjeland eller dele deraf, og i givet fald fra det tredjeland, der er transitland
 - ii) fastsættelse af særlige betingelser for den pågældende fødevarer eller det pågældende foder fra det berørte tredjeland eller dele deraf
 - iii) andre hensigtsmæssige midlertidige foranstaltninger.

2. I krisesituationer kan Kommissionen dog midlertidigt vedtage de i stk. 1 nævnte foranstaltninger efter at have hørt den eller de berørte medlemsstater og efter at have underrettet de øvrige medlemsstater.

Foranstaltningerne skal så hurtigt som muligt og senest ti arbejdsdage herefter bekræftes, ændres, ophæves eller forlænges efter proceduren i artikel 58, stk. 2, og grundene til Kommissionens afgørelse skal offentliggøres hurtigst muligt.

Artikel 54

Andre beredskabsforanstaltninger

1. Såfremt en medlemsstat officielt informerer Kommissionen om behovet for at iværksætte beredskabsforanstaltninger, og Kommissionen ikke har handlet i overensstemmelse med artikel 53, kan medlemsstaten vedtage midlertidige beskyttelsesforanstaltninger. I så fald underretter den straks de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

2. Kommissionen forelægger senest ti arbejdsdage herefter sagen for den komité, der oprettes ved artikel 58, stk. 1, efter proceduren i artikel 58, stk. 2, med henblik på forlængelse, ændring eller ophævelse af de midlertidige nationale beskyttelsesforanstaltninger.

3. Medlemsstaten kan opretholde de midlertidige nationale beskyttelsesforanstaltninger, indtil der er blevet vedtaget fælleskabsforanstaltninger.

AFDELING 3

KRISESTYRING

Artikel 55

Generel krisestyringsplan

1. Kommissionen udarbejder i et tæt samarbejde med autoriteten og medlemsstaterne en generel plan for krisestyring på fødevarer- og fodersikkerhedsområdet, herefter benævnt den »generelle plan«.

2. I den generelle plan præciseres, hvilke slags situationer der indebærer en sådan direkte eller indirekte risiko for menneskers sundhed hidrørende fra fødevarer eller foder, at det må antages, at den ikke kan forebygges, elimineres eller reduceres til et acceptabelt niveau på grundlag af de eksisterende bestemmelser, eller at den ikke i tilstrækkeligt omfang kan håndteres alene ved anvendelse af artikel 53 og 54.

I den generelle plan præciseres ligeledes, hvilke praktiske procedurer der er nødvendige for at kunne håndtere en krise, herunder hvilke principper om åbenhed der skal finde anvendelse og en kommunikationsstrategi.

Artikel 56

Krisestab

1. Uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens opgave med hensyn til at sikre gennemførelsen af fællesskabsretten, underretter Kommissionen straks medlemsstaterne og autoriteten, hvis den konstaterer, at der foreligger en situation, hvor en fødevare eller et foder indebærer en alvorlig direkte eller indirekte risiko for menneskers sundhed, og risikoen ikke kan forebygges, elimineres eller reduceres på grundlag af de eksisterende bestemmelser, eller risikoen ikke i tilstrækkelig grad kan håndteres alene ved anvendelse af artikel 53 og 54.

2. Kommissionen opretter straks en krisestab, hvori autoriteten deltager, og hvortil autoriteten om nødvendigt yder videnskabelig og teknisk bistand.

Artikel 57

Krisestabens opgaver

1. Krisestaben er ansvarlig for at indsamle og evaluere alle relevante oplysninger og fastlægge, hvilke muligheder der er for, at en risiko for menneskers sundhed så effektivt og så hurtigt som muligt forebygges, elimineres eller reduceres til et acceptabelt niveau.

2. Kriseenheden kan anmode om bistand fra en hvilken som helst offentlig myndighed eller privat person, hvis ekspertise den anser for påkrævet til en effektiv styring af krisen.

3. Kriseenheden holder offentligheden underrettet om risikoen og om de foranstaltninger, der træffes.

KAPITEL V

PROCEDURER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFDELING 1

KOMITÉ OG MÆGLINGSPROCEDURER

Artikel 58

Komité

1. Kommissionen bistås af en stående komité for fødevarekæden og dyresundhed, herefter benævnt »komitéen«, bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand. Komitéen opdeles i afdelinger, der skal tage sig af alle relevante sager.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes proceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og 8.

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 59

Komitéens opgaver

Komitéen udfører de opgaver, som pålægges den i henhold til denne forordning eller andre relevante fællesskabsbestemmelser, i de tilfælde og under de betingelser, der er fastsat i bestemmelserne. Komitéen kan endvidere enten på formandens initiativ eller på skriftlig anmodning af en af komitéens medlemmer undersøge ethvert forhold, der er omhandlet i de pågældende bestemmelser.

Artikel 60

Mæglingsprocedure

1. Uden at dette berører anvendelsen af andre fællesskabsbestemmelser, skal en medlemsstat, der er af den opfattelse, at en anden medlemsstat har truffet en foranstaltning på fødevaresikkerhedsområdet, som er uforenelig med denne forordning, eller som må formodes at påvirke det indre markeds virkemåde, forelægge sagen for Kommissionen, der straks underretter den anden medlemsstat.

2. De to berørte medlemsstater og Kommissionen bestræber sig på så vidt muligt at løse problemet. Hvis det ikke er muligt at nå frem til en aftale, kan Kommissionen anmode autoriteten om at afgive en udtalelse om ethvert relevant omstridt videnskabeligt spørgsmål. Kommissionen og autoriteten fastlægger ved gensidig aftale, efter høring af de to berørte medlemsstater, vilkårene for anmodningen og den frist, inden for hvilken autoriteten anmodes om at afgive sin udtalelse.

AFDELING 2

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 61

Revisionsklausul

1. Senest den 1. januar 2005 og derefter hvert sjette år lader autoriteten i samarbejde med Kommissionen foretage en uafhængig, ekstern evaluering af sine resultater på grundlag af de rammer, der fastlægges af bestyrelsen efter aftale med Kommissionen. Evalueringen skal indeholde en vurdering af autoritetens arbejdsgange og indflydelse. I evalueringen tages der hensyn til de berørte parter synspunkter, både på fællesskabsplan og på nationalt plan.

Autoritetens bestyrelse gennemgår evalueringens konklusioner og retter i givet fald henstillinger til Kommissionen om ændringer af autoriteten og dens arbejdsgange. Evalueringen og henstillingerne offentliggøres.

2. Kommissionen offentliggør senest den 1. januar 2005 en rapport om de erfaringer, der er indhøstet, med hensyn til gennemførelsen af afdeling 1 og 2 i kapitel IV.

3. De i stk. 1 og 2 nævnte rapporter og henstillinger sendes til Rådet og Europa-Parlamentet.

Artikel 62

Henvisninger til Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og til Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed

1. Henvisninger i fællesskabslovgivningen til Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, Den Videnskabelige Komité for Foder, Den Videnskabelige Veterinærkomité, Den Videnskabelige Komité for Pesticider, Den Videnskabelige Komité for Planter og Den Videnskabelige Styringskomité erstattes med henvisninger til Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet.

2. Henvisninger i fællesskabslovgivningen til Det Stående Levnedsmiddeludvalg, Den Stående Komité for Foderstoffer og Det Stående Veterinærudvalg erstattes med henvisninger til Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.

Henvisninger til Den Stående Fytosanitære Komité i fællesskabslovgivningen, der er baseret på og omfatter direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF, 90/642/EØF og 91/414/EØF om plantebeskyttelsesmidler og fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer, erstattes med

henvisninger til Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.

3. Ved fællesskabslovgivning forstås i stk. 1 og 2 alle Fællesskabets forordninger, direktiver, beslutninger og afgørelser.

4. Rådets afgørelse 68/361/EØF, 69/414/EØF og 70/372/EØF ophæves.

Artikel 63

Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurderingskompetence

Denne forordning berører ikke den kompetence, der er tillagt Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering ved forordning (EØF) nr. 2309/93, forordning (EØF) nr. 2377/90, Rådets direktiv 75/319/EØF ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 81/851/EØF ⁽²⁾.

Artikel 64

Indledning af autoritetens virksomhed

Autoriteten indleder sin virksomhed den 1. januar 2002.

Artikel 65

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 11, 12 og 14-20 anvendes fra 1. januar 2005.

Artikel 29, 56, 57, 60 og artikel 62, stk. 1, anvendes fra datoen for udnævnelsen af medlemmerne af den videnskabelige komité og ekspertpanelerne, der offentliggøres ved en meddelelse i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 147 af 9.6.1975, s. 13. Direktivet blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

⁽²⁾ EFT L 317 af 6.11.1981, s. 1. Direktivet blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1).

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 179/2002**af 28. januar 2002****om ændring af forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 ⁽⁴⁾ indeholder særlige bestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af de flerårige udviklingsprogrammer for fiskerflåden.
- (2) Beslutning nr. 2002/70/EF ⁽⁵⁾ ændrer en række bestemmelser i Rådets beslutning nr. 97/413/EF om mål og detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor i perioden 1. januar 1997 til 31. december 2001 med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf. Den forlænger bl.a. sidstnævnte beslutnings gyldighedsperiode indtil 31. december 2002.
- (3) Der bør for at styrke den internationale indsats til forebyggelse og afskaffelse af ulovligt, ikke-rapporteret og ikke-reguleret fiskeri ikke ydes offentlig støtte til permanent overførsel af fiskerfartøjer til visse tredjelande, der af de pågældende regionale fiskeriorganisationer er blevet identificeret som lande, der tillader fiskeri på en måde, der truer effektiviteten af de internationale bevarelsesforanstaltninger.
- (4) Der bør foretages en stramning af de betingelser om udtagelse, der er forbundet med tilførelse af ny kapacitet i de kategorier, hvor de årlige mål endnu ikke er nået.
- (5) Der bør derfor foretages en tilpasning af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 2792/1999 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 2792/1999 ændres således:

1) I artikel 4, stk. 3, ændres »1. maj 2001« til »1. maj 2002«.

⁽¹⁾ EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 80.⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 25.10.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 17.10.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).⁽⁴⁾ EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10. Ændret ved forordning (EF) nr. 1451/2001 (EFT L 198 af 21.7.2001, s. 9).⁽⁵⁾ Se side 77 i denne Tidende.

2) Artikel 6, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»For så vidt angår allerede indregistrerede fartøjer med en længde overalt på mindre end 12 meter, der ikke driver trawlfiskeri, kan medlemsstaterne forelægge en anmodning om en præcist beskrevet og kvantificeret forøgelse af kapacitetsmålene for foranstaltninger til forbedring af sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold, under forudsætning af at disse foranstaltninger ikke medfører en udvidelse af udnyttelsesgraden for de berørte ressourcer.«

3) I artikel 7, stk. 3, litra b), tilføjes følgende nr:

»iv) hvis det tredjeland, fartøjet skal overføres til, ikke er kontraherende part eller samarbejdspartner i de relevante regionale fiskeriorganisationer, må dette land ikke være identificeret af disse organisationer som et land, der tillader fiskeri på en måde, der truer effektiviteten af de internationale bevarelsesforanstaltninger. Kommissionen offentliggør regelmæssigt listen over de pågældende lande i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.«

4) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

»1. Med forbehold af betingelserne i artikel 3, stk. 3, andet afsnit, ydes offentlig støtte til fornyelse af flåden og modernisering kun på følgende betingelser og på betingelserne i artikel 6 og bilag III, forudsat at de samlede årlige mål i de flerårige udviklingsprogrammer er overholdt:

a) Hvis de årlige mål for de enkelte kategorier er overholdt, skal medlemsstaterne sikre, at tilførsel af ny kapacitet i programmeringsperioden 2000-2006 med offentlig støtte kompenseres ved udtagning af kapacitet uden offentlig støtte, der mindst svarer til den nye kapacitet, der tilføres i de pågældende kategorier, samlet i tonnage og motorkraft.

b) Hvis de årlige mål for de enkelte kategorier endnu ikke er overholdt inden den 30. juni 2002, skal medlemsstaterne sikre, at tilførsel af ny kapacitet med offentlig støtte i perioden 2000-2001 kompenseres ved udtagning af kapacitet uden offentlig støtte, der er mindst 30 % større end den nye kapacitet, der tilføres i de pågældende kategorier, samlet i tonnage og motorkraft; i perioden 1. januar-30. juni 2002 skal den kapacitet, der udtages, mindst være 35 % større end den nye kapacitet, der tilføres.

Den udtagne kapacitet må ikke erstattes af anden kapacitet end den nye kapacitet, der tilføres med offentlig støtte som fastlagt i dette litra.

- c) Offentlig støtte kan også ydes til modernisering af fartøjer, såfremt denne ikke vedrører kapacitet i tonnage eller motorkraft.

Rådet træffer senest den 30. juni 2002 afgørelse om de eventuelle nødvendige ændringer af dette stykke, der skal anvendes fra og med den 1. januar 2002 i henhold til proceduren i traktatens artikel 37.«

5) Artikel 16, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne kan yde en finansiel godtgørelse til fiskere og fartøjsejere, hvis fællesskabsretten indebærer tekniske restriktioner med hensyn til bestemte redskaber eller fangstmetoder; udbetalingen af denne støtte, der skal muliggøre de tekniske tilpasninger, må højst strække sig over seks måneder.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2002.

På Rådets vegne
J. PIQUÉ I CAMPS
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 180/2002
af 31. januar 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	86,8
	204	75,7
	212	116,9
	999	93,1
0707 00 05	052	167,7
	220	230,6
	628	193,9
	999	197,4
0709 90 70	052	208,1
	204	125,6
	999	166,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,1
	204	53,4
	212	38,8
	220	46,9
	508	22,3
	624	41,5
	999	42,2
0805 20 10	204	91,5
	999	91,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,7
	204	82,9
	464	136,9
	600	97,2
	624	80,0
	999	93,9
	999	93,9
0805 50 10	052	48,2
	600	48,3
	999	48,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	106,7
	052	69,0
	060	32,2
	400	118,6
	404	86,8
	720	124,5
	999	89,6
0808 20 50	388	144,5
	400	113,3
	528	114,9
	720	99,9
	999	118,2

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 181/2002**af 31. januar 2002****om ikke gennemføre den dellicitation for hvidt sukker, der er afholdt inden for rammerne af den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1430/2001**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 27, stk. 5, andet afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1430/2001 af 13. juli 2001 om en særlig løbende licitation for produktionsåret 2001/02 med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker ⁽²⁾ er der foranstaltet en licitation med henblik på udførsel af dette sukker i henhold til bestemmelserne i artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1430/2001 kan det bestemmes, at denne licitation skal være uden virkning.

- (2) De i den forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det beslutes, at den 25. dellicitation for hvidt sukker, der afholdes i henhold til forordning (EF) nr. 1430/2001, og for hvilken fristen for indgivelse af tilbud udløb den 31. januar 2002, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 192 af 14.7.2001, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 182/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68⁽²⁾, særlig artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68⁽³⁾. Denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning.
- (2) Den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam. Denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noteringer eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten. Standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68.
- (3) Ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ. Ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens.
- (4) Der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en ringe mængde, der ikke er repræsentativ for

markedet. Der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling.

- (5) For at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68.
- (6) Undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris.
- (7) Når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95. Såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told.
- (8) Anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 141 af 24.6.1999, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 145 af 27.6.1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. Januar 2002 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,60	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	13,54	—	0

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 183/2002
af 31. januar 2002
om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuksker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 27, stk. 5, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuksker er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 122/2002 ⁽²⁾.
- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 122/2002, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for

tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EF) nr. 1260/2001 fastsatte eksportrestitutioner for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 122/2002, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 23 af 25.1.2002, s. 3.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,3854
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	38,54
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	38,54
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	38,54
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,3854

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 28, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT L 255 af 26.9.1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT L 309 af 21.11.1985, s. 14).

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 184/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 27, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordningen, og priserne for disse produkter i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

(2) I henhold til artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren⁽²⁾ er restitutionen for 100 kilogram af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001, og som udføres, lig med basisbeløbet multipliceret med indholdet af saccharose, i givet fald forhøjet med indholdet af andet sukker omregnet til saccharose. Dette indhold af saccharose, som konstateres for det pågældende produkt, bestemmes efter bestemmelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.

(3) I henhold til artikel 30, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 skal basisbeløbet for restitutionen for sorbose udført i uforarbejdet stand være lig med basisbeløbet for restitutionen med fradrag af en hundrededel af den gældende produktionsrestitution, der i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1265/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri⁽³⁾ gælder for de varer, som er nævnt i bilaget til den pågældende forordning.

(4) Ifølge artikel 30, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001 med hensyn til de andre varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning (EØF), og som er

udført i uforarbejdet stand, skal basisbeløbet for restitutionen være lig med en hundrededel af et beløb, som beregnes under hensyntagen dels til forskellen mellem den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i områder uden underskud inden for Fællesskabet i den måned, for hvilken basisbeløbet er fastsat, og de noteringer eller priser for hvidt sukker, der er konstateret på verdensmarkedet, dels til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af basisprodukter fra Fællesskabet med henblik på udførsel af forarbejdede produkter til tredjelande og anvendelsen af produkter fra disse lande, som er godkendt til forædlingshandel.

(5) Ifølge artikel 30, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan anvendelsen af basisbeløbet indskrænkes til visse af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning.

(6) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan der ydes restitution ved udførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra f), g) og h), i forordningen omhandlede varer i uforarbejdet stand. Restitutionens størrelse skal bestemmes for 100 kg tørstof under særlig hensyntagen til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer henhørende under KN-kode 1702 30 91, til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001, og til de med de påtænkte udførsler forbundne økonomiske aspekter. For produkterne i litra f) og g) i nævnte stk. 1 ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95. For varerne i litra h) ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95.

(7) Ovennævnte restitutioner skal fastsættes hver måned. De kan ændres i mellemtiden.

(8) Anvendelsen af disse bestemmelser fører til, at restitutionerne for de pågældende varer fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

(9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 63.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), f), g) og h), i forordning (EF) nr. 1260/2001, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg tørstof	38,54 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	38,54 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg tørstof	73,23 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,3854 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	38,54 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,3854 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,3854 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,3854 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	38,54 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,3854 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for sirup med en renhed under 85 % (forordning (EF) nr. 2135/95). Saccharoseindholdet bestemmes i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽²⁾ Gælder kun for de i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

⁽³⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 12).

⁽⁴⁾ Gælder kun for de i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 185/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af produktionsrestitutionen for hvidt sukker, der anvendes i den kemiske industri**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan der, hvis traktatens artikel 23, stk. 2, er opfyldt, ydes produktionsrestitutioner for de i samme forordnings artikel 1, stk. 1, litra a) og f), omhandlede produkter, for de i samme stykke, litra d), omhandlede former for sirup og sukkeropløsninger, samt for kemisk ren fruktose henhørende under KN-kode 1702 50 00 som mellemprodukt, som anvendes til fremstilling af visse produkter inden for den kemiske industri.

(2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1265/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri ⁽²⁾, indeholder regler for produktionsrestitutionernes fastsættelse og en liste over de kemiske produkter, hvis fremstilling giver mulighed for at yde produktionsrestitution for de basisprodukter, som er anvendt til den pågældende fremstilling. Ifølge artikel 5, 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1265/2001 beregnes produktionsrestitutionen for henholdsvis råsukker, saccharosesirup og isoglucose i uforarbejdet stand på særlige betingelser, der er fastsat for hvert enkelt af disse basisprodukter, på grundlag af den restitution, som er fastsat for hvidt sukker.

(3) I artikel 9 i forordning (EF) nr. 1265/2001 fastsættes produktionsrestitutionen for hvidt sukker månedligt for perioder, der begynder den 1. i hver måned. Restitutionen kan ændres inden for disse perioder, hvis EF-prisen for sukker og/eller verdensmarkedsprisen for sukker ændrer sig væsentligt. Som følge af nævnte bestemmelser skal produktionsrestitutionen fastsættes som anført i artikel 1 for den dér angivne periode.

(4) Som følge af ændringen af definitionen på hvidt sukker og råsukker i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1260/2001 anses sukker tilsat smagsstoffer, farvestoffer eller andre stoffer ikke længere for at falde ind under disse definitioner, og det skal derfor betragtes som »andet sukker«. Ifølge artikel 1 i forordning (EF) nr. 1265/2001 kan der dog for dette sukker som basisprodukt ydes produktionsrestitutioner. Der bør derfor med henblik på beregningen af produktionsrestitutionen for disse produkter fastsættes en beregningsmetode med henvisning til deres saccharoseindhold.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den produktionsrestitution for hvidt sukker, der omhandles i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1265/2001, fastsættes pr. 100 kg netto til 34,867 EUR.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 63.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 186/2002
af 31. januar 2002
om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld⁽³⁾. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.
- (2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på

verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 23,997 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 187/2002
af 31. januar 2002
om fastsættelse af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2104/2001⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsen i den fælles toldtarif for de produkter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2. I nævnte forordning er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, forhøjet med 55 % og med fradrag af cif-importprisen for den pågældende sending. Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1766/92 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet.

- (3) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering for den i bilag II til forordning (EF) nr. 1249/96 omhandlede referencebørs i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de repræsentative markedscurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden, for så vidt angår de flydende valutaer.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1249/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for korn som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 8.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00
	af middelgod kvalitet ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	0,00
	af middelgod kvalitet	0,00
	af ringe kvalitet	0,59
1002 00 00	Rug	0,00
1003 00 10	Byg, til udsæd	0,00
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽⁴⁾	0,00
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	35,54
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽⁵⁾	35,54
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	0,00

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelgod kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvøes Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

⁽⁴⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

⁽⁵⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 16.1.2002 til 30.1.2002)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	126,80	122,28	124,34	94,44	224,39 (**)	214,39 (**)	150,52 (***)
Præmie for Golfen (EUR/t)	41,98	25,98	17,85	12,80	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	41,98	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie (»discount«) på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Fob Gulf.

(***) Fob USA.

2. Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 20,02 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 31,18 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 188/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

(2) I henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet. Ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekt og interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked samt de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som indgås i henhold til traktatens artikel 300.

(3) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76 ⁽³⁾ fastsættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af den udførte ris end dette maksimale indhold.

(4) Der er mulighed for udførsel af en mængde på 13 143 t ris til visse destinationer. Det vil være hensigtsmæssigt at anvende fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 409/2001 ⁽⁵⁾. Der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen.

(5) I artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris.

(6) Situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelsessted.

(7) Af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en særlig restitution for det pågældende produkt.

(8) Restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden. Den kan ændres i mellemtiden.

(9) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning.

(10) I forbindelse med forvaltningen af de mængdebegrænsninger, der følger af Fællesskabets forpligtelser i forhold til WTO, bør udstedelsen af eksportlicenser med restitution begrænses.

(11) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 nævnte produkter, med undtagelse af de produkter, der er nævnt i stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 2

Bortset fra den i bilaget fastsatte mængde på 13 143 t suspenderes udstedelsen af eksportlicenser med forudfastsættes af restitutionen

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 154 af 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT L 60 af 1.3.2001, s. 27.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb (!)	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb (!)
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 65 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	154,00		R02	EUR/t	193,00
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	154,00		R03	EUR/t	198,00
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—		064	EUR/t	167,00
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	154,00		A97	EUR/t	193,00
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	154,00		021 og 023	EUR/t	193,00
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 65 9900	R01	EUR/t	192,00
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—		064	EUR/t	167,00
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	154,00		A97	EUR/t	193,00
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 67 9100	021 og 023	EUR/t	193,00
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	154,00		064	EUR/t	167,00
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—		A97	EUR/t	193,00
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	154,00		021 og 023	EUR/t	193,00
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	154,00		064	EUR/t	167,00
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 67 9900	064	EUR/t	167,00
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—	1006 30 92 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	192,00		R02	EUR/t	193,00
	R02	EUR/t	193,00		R03	EUR/t	198,00
	R03	EUR/t	198,00		064	EUR/t	167,00
	064	EUR/t	167,00		A97	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		021 og 023	EUR/t	193,00
	021 og 023	EUR/t	193,00	1006 30 92 9900	R01	EUR/t	192,00
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	192,00		A97	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		064	EUR/t	167,00
	064	EUR/t	167,00	1006 30 94 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	192,00		R02	EUR/t	193,00
	R02	EUR/t	193,00		R03	EUR/t	198,00
	R03	EUR/t	198,00		064	EUR/t	167,00
	064	EUR/t	167,00		A97	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		021 og 023	EUR/t	193,00
	021 og 023	EUR/t	193,00	1006 30 94 9900	R01	EUR/t	192,00
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	192,00		A97	EUR/t	193,00
	064	EUR/t	167,00		064	EUR/t	167,00
	A97	EUR/t	193,00	1006 30 96 9100	R01	EUR/t	192,00
	021 og 023	EUR/t	193,00		R02	EUR/t	193,00
	R01	EUR/t	192,00		R03	EUR/t	198,00
	064	EUR/t	167,00		064	EUR/t	167,00
	A97	EUR/t	193,00		A97	EUR/t	193,00
	021 og 023	EUR/t	193,00		021 og 023	EUR/t	193,00
	R01	EUR/t	192,00	1006 30 96 9900	R01	EUR/t	192,00
	064	EUR/t	167,00		A97	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		064	EUR/t	167,00
	021 og 023	EUR/t	193,00		021 og 023	EUR/t	193,00
	R01	EUR/t	192,00	1006 30 98 9100	021 og 023	EUR/t	193,00
	064	EUR/t	167,00		—	EUR/t	—
	A97	EUR/t	193,00	1006 30 98 9900	—	EUR/t	—
				1006 40 00 9000	—	EUR/t	—

(!) Fremgangsmåden i artikel 7, stk 4, i forordning (EF) nr. 1162/95 anvendes ved licenser, der ansøges om i henhold til denne forordning, for følgende mængder i henhold til bestemmelsesstedet:

Bestemmelse R01: 3 357 t

Bestemmelse R02 og R03 i alt: 2 685 t

Bestemmelse 021 og 023: 654 t

Bestemmelse 064: 6 147 t

Bestemmelse A97: 300 t

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

R01 Schweiz, Liechtenstein, kommunerne Livigno og Campione d'Italia.

R02 Marokko, Algeriet, Tunesien, Malta, Egypten, Israel, Libanon, Libyen, Syrien, tidligere Spansk Sahara, Cypern, Jordan, Irak, Iran, Yemen, Kuwait, De Forenede Arabiske Emirater, Oman, Bahrain, Qatar, Saudi-Arabien, Eritrea, Vestbredden/Gazastriben, Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovenien, Slovakiet, Norge, Færøerne, Island, Rusland, Belarus, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Jugoslavien, Makedonien, Albanien, Rumænien, Bulgarien, Georgien, Armenien, Aserbajdsjan, Moldova, Ukraine, Kasakhstan, Turkmenistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan.

R03 Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chile, Argentina, Uruguay, Paraguay, Brasilien, Venezuela, Canada, Mexico, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Cuba, Bermuda, Sydafrika, Australien, New Zealand, SAR Hongkong, Singapore A40, A11 undtagen: Surinam, Guyana og Madagaskar.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 189/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 5, litra a) og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 27, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), c), d), f), g) og h), i nævnte forordning omhandlede produkter og EF-priserne udlignes ved en eksportrestitution, når disse produkter udføres i form af varer, der er angivet i bilaget til nævnte forordning i Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1563/2001⁽³⁾, præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 1260/2001.
- (2) I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen fastsættes for hver måned pr. 100 kg af hvert af basisprodukterne.
- (3) Artikel 27, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 samt artikel 11 i den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, indebærer, at eksportrestitutionen for et produkt, der er iblandet en vare, ikke må være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uændret stand.

- (4) De restitutioner, der er fastsat i nærværende forordning, kan forudfastsættes. Markedsituationen for de kommende måneder kan ikke forudses på nærværende tidspunkt.
- (5) De forpligtelser, der blev indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, kan bringes i fare ved forudfastsættelsen af høje restitutionssatser. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer uden dermed at forhindre indgåelsen af langfristede kontrakter. Fastsættelsen af en specifik restitutionssats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre disse forskellige målsætninger.
- (6) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.
- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der gælder for de i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000 og de i artikel 1, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 nævnte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er nævnt i bilag V til forordning (EF) nr. 1260/2001, fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.⁽²⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.⁽³⁾ EFT L 208 af 1.8.2001, s. 8.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag I

Produkt	Restitutionssatser i EUR/100 kg	
	i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
Hvidt sukker:	38,54	38,54

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 190/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

den pågældende forordning, eller dermed ligestillede produkter.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(4) I henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 ydes støtte for skummetmælk, som er produceret inden for Fællesskabet og forarbejdet til kasein, hvis denne mælk og kaseinat, der er produceret med denne mælk, opfylder visse betingelser.

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 15. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 3, og(5) Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000⁽⁴⁾, godkender levering til industrier, der fremstiller visse varer af smør og fløde til nedsatte priser.

ud fra følgende betragtninger:

(6) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.

(1) I henhold til artikel 31, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan forskellen mellem priserne i den internationale handel for de produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g), i den pågældende forordning, og priserne inden for Fællesskabet dækkes af en eksportrestitution. Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1563/2001⁽⁶⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 1255/1999.

(7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

(2) I henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der tages i betragtning, fastsættes for hver måned.

1. De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, der er anført i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000, nævnt i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1255/1999 og udført i form af varer, der er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 1255/1999, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

(3) Artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1520/2000 bestemmer, at der ved fastsættelsen af restitutionssatsen skal tages hensyn til eventuelle produktionsrestitutioner, støtte eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, som skal anvendes i alle medlemsstaterne i henhold til bestemmelserne i forordningen om den fælles markedsordning i den pågældende sektor med hensyn til de basisprodukter, der er nævnt i bilag A til

2. Der fastsættes ingen restitutionssatser for de produkter, der er nævnt i det forudgående stykke, men ikke omfattes af bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.⁽³⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 208 af 1.8.2001, s. 8.⁽⁵⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.⁽⁶⁾ EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutionssatser
ex 0402 10 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på under 1,5 vægtprocent (PG 2): a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 3501 b) for så vidt angår udførsel af andre varer	— 30,00
ex 0402 21 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 26 vægtprocent (PG 3): a) for så vidt angår udførsel af varer, der i form af produkter, som er ligestillet med PG 3, indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97 b) for så vidt angår udførsel af andre varer	50,74 78,00
ex 0405 10	Smør, med et fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6): a) for så vidt angår udførsel af varer, der indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97 b) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 2106 90 98 med et mælkefedtindhold på 40 vægtprocent og derover c) for så vidt angår udførsel af andre varer	90,00 182,25 175,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 191/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92 og til artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i hver af de to forordninger, og priserne inden for Fællesskabet dækkes ved en eksportrestitution.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1563/2001⁽⁶⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt enten i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til forordning (EF) nr. 3072/95.
- (3) I henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der er taget i betragtning, fastsættes for hver måned.
- (4) De forpligtelser, der blev indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, kan bringes i fare ved forudfastsættelsen af høje restitutionssatser. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer uden dermed at forhindre indgåelsen af langfristede kontrakter. Fastsættelsen af en specifik restitutionssats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre disse forskellige målsætninger.

- (5) Som følge af den ordning mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om Fællesskabets eksport af pastaprodukter til De Forenede Stater, der godkendtes ved Rådets afgørelse 87/482/EØF⁽⁷⁾, er det nødvendigt at differentiere restitutionen for varer henholdende under KN-kode 1902 11 00 og 1902 19 00 alt efter varernes bestemmelsessted.
- (6) Artikel 4, stk. 3 og 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 fastslår, at en nedsat eksportrestitution skal fastsættes, idet der tages hensyn til produktionsrestitutionen i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1786/2001⁽⁹⁾, for det anvendte basisprodukt i den for varen antagne produktionsperiode.
- (7) Spiritusholdige drikkevarer anses for at være mindre følsomme over for prisen på korn, der anvendes ved fremstillingen heraf. Protokol nr. 19 i traktaten om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks tiltrædelse bestemmer imidlertid, at der skal vedtages de nødvendige foranstaltninger for at lette anvendelsen af korn fra Fællesskabet til fremstilling af spiritus på basis af korn. Den restitutionssats, der skal anvendes for korn, der udføres i form af spiritusholdige drikkevarer, bør derfor justeres.
- (8) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, som omfattes af bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000, som er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95, og som udføres i form af varer, der er nævnt henholdsvis i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til den ændrede forordning (EF) nr. 3072/95, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.⁽³⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.⁽⁴⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.⁽⁵⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.⁽⁶⁾ EFT L 208 af 1.8.2001, s. 8.⁽⁷⁾ EFT L 275 af 29.9.1987, s. 36.⁽⁸⁾ EFT L 159 af 1.7.1993, s. 112.⁽⁹⁾ EFT L 242 af 12.9.2001, s. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om fastsættelse af restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Restitutionssatser i EUR/100 kg	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
1001 10 00	Hård hvede: – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater – i andre tilfælde	— —	— —
1001 90 99	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug: – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater – i andre tilfælde: – – såfremt artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 finder anvendelse ⁽²⁾ – – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under underkapitel 2208 ⁽³⁾ – – i andre tilfælde	— — — — —	— — — — —
1002 00 00	Rug	1,809	1,809
1003 00 90	Byg: – for så vidt angår varer henhørende i underkapitel 2208 ⁽³⁾ – i andre tilfælde	— —	— —
1004 00 00	Havre	—	—
1005 90 00	Majs, anvendt i form af: – stivelse: – – såfremt artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 finder anvendelse ⁽²⁾ – – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under underkapitel 2208 ⁽³⁾ – – i andre tilfælde – glucose, glucosesirup, maltodextrin, maltodextrinsirup under KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79 og 2106 90 55 ⁽⁴⁾ : – – såfremt artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 finder anvendelse ⁽²⁾ – – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under underkapitel 2208 ⁽³⁾ – – i andre tilfælde – for så vidt angår varer henhørende i underkapitel 2208 ⁽³⁾ – andre (også i uforarbejdet stand) Kartoffelstivelse under KN-kode 1108 13 00 som ligestillet med et produkt, der er fremstillet ved forarbejdning af majs: – såfremt artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 finder anvendelse ⁽²⁾ – – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under underkapitel 2208 – i andre tilfælde	1,956 — 1,956 1,467 — 1,467 1,956 1,956 — 1,956	1,956 — 1,956 1,467 — 1,467 1,956 1,956 — 1,956

(EUR/100 kg)			
KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Restitutionsatser i EUR/100 kg	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
ex 1006 30	Sleben ris:		
	– rundkornet	19,300	19,300
	– middeldkornet	19,300	19,300
	– langkornet ris	19,300	19,300
1006 40 00	Brudris	4,400	4,400
1007 00 90	Sorghum	—	—

⁽¹⁾ De anvendte mængder af bearbejdede eller ligestillede produkter skal i givet fald multipliceres med de koefficienter, der er angivet i bilag E til Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 1520/2000 (EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Den pågældende vare henhører under KN-kode 3505 10 50.

⁽³⁾ Varer, der er opført i bilag B til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 eller omhandlet i artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2825/93.

⁽⁴⁾ For sirup henhørende under KN-kode 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 60 90, fremstillet ved blanding af glucosesirup og fructosesirup, ydes kun udførselsrestitution for glucosesirup.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 192/2002**af 31. januar 2002****om udstedelse af importlicenser for sukker og sukker- og kakaoblendinger med AVS/OLT- eller EF/OLT-kumulation af oprindelsen**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig bilag III, artikel 6, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) AVS/OLT- eller EF/OLT-kumulation af oprindelsen er i henhold til afgørelse 2001/822/EF tilladt for de i nævnte afgørelse fastsatte mængder af produkter henhørende under KN-kapitel 17 og KN-kode 1806 10 30 og 1806 10 90.
- (2) Der bør indføres en licensordning for disse produkter og fastsættes bestemmelser for udstedelse af disse licenser for at muliggøre den fornødne kontrol ved importen af de i afgørelsen fastsatte mængder.
- (3) Bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2299/2001 ⁽³⁾, bør anvendes med forbehold af de særlige bestemmelser i nærværende forordning.
- (4) For at sikre en korrekt forvaltning, undgå spekulation og muliggøre en effektiv kontrol bør der fastsættes bestemmelser for indgivelse af licensansøgninger og angives, hvilke dokumenter ansøgerne skal fremlægge.
- (5) Der bør fastsættes kendetegnene for licensansøgningsblanketten for de pågældende produkter. For at sikre en rigoristisk forvaltning af indførslen bør det fastsættes, at rettigheder i henhold til licenserne ikke kan overdrages, og at det ikke er tilladt at lade de mængder, som overstiger de i licensen anførte mængder, overgå til fri omsætning.
- (6) Der bør fastsættes en tidsplan for indgivelse af ansøgninger og myndighedernes udstedelse af licenser samt fastsættes en ensartet nedsættelseskoefficient i tilfælde af en overskridelse af den årlige maksimumsmængde. Det bør i den forbindelse fastsættes, at de erhvervsdrivende

kan trække deres ansøgninger tilbage med øjeblikkelig frigivelse af sikkerheden. Endelig bør der fastsættes særlige frister for indgivelse af licensansøgninger og udstedelse af licenser i begyndelsen af 2002.

- (7) Da den importordning, der blev indført ved Rådets afgørelse 97/803/EF af 24. november 1997 om midtvejsrevision af Rådets afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ⁽⁴⁾, er blevet erstattet af den ordning, der blev indført ved afgørelse 2001/822/EF, bør Kommissionens forordning (EF) nr. 2553/1997 af 17. december 1997 om udstedelse af importlicenser for visse produkter henhørende under KN-kode 1701, 1702, 1703 og 1704 med AVS-OLT-kumulation af oprindelsen ⁽⁵⁾ ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved indførsel af produkter henhørende under KN-kapitel 17 og KN-kode 1806 10 30 og 1806 10 90 med AVS/OLT- eller EF/OLT-kumulation af oprindelsen skal der fremlægges importlicenser, der udstedes i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1291/2000, jf. dog bestemmelserne i nærværende forordning.

2. De importlicenser, der udstedes i henhold til nærværende forordning, får løbenummer 09.4652.

Artikel 2

Begrebet »varer med oprindelsesstatus« og de tilhørende administrative metoder anvendes i nærværende forordning som defineret i bilag III til afgørelse 2001/822/EF.

Artikel 3

1. Ansøgningerne om importlicens indgives til medlemsstaternes myndigheder.

2. Ansøgningen om importlicens vedrører mindst 25 tons og højst den maksimumsmængde, der er tilladt ifølge artikel 6, stk. 4, i bilag III til afgørelse 2001/822/EF.

⁽¹⁾ EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 308 af 27.11.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 329 af 29.11.1997, s. 50.

⁽⁵⁾ EFT L 349 af 19.12.1997, s. 26.

3. Ansøgningen om importlicens ledsages af følgende dokumenter:

- a) den eksportlicens, som myndighederne i OLT har udfærdiget på basis af formularmodellen i bilaget, og som er udstedt af de organer, der har kompetencen til at udstede EUR 1-certifikater
- b) bevis for, at ansøgeren er en fysisk eller juridisk person, der i mindst seks måneder har drevet handelsvirksomhed i sukkersektoren
- c) ansøgerens skriftlige erklæring om, at han ikke har indgivet mere end én ansøgning inden udløbet af fristen for indgivelse af ansøgninger. Hvis han indgiver mere end én ansøgning om importlicens, tages ingen af hans ansøgninger i betragtning
- d) bevis for, at ansøgeren har stillet en sikkerhed svarende til 12 EUR pr. 100 kg.

Artikel 4

Licensansøgningen og importlicensen indeholder følgende oplysninger:

- a) OLT-afsendelseslandet anføres i rubrik 7, og der sættes kryds ved »ja«
- b) OLT-oprindelseslandet anføres i rubrik 8, og der sættes kryds ved »ja«. Importlicensen gælder kun for produkter med oprindelse i det OLT, der er anført i den pågældende rubrik
- c) i licensens rubrik 20 anføres en af følgende angivelser:
 - Exención de derechos de importación (Decisión 2001/822/CE, artículo 35) número de orden ...
 - Fritages for importafgifter (artikel 35 i afgørelse 2001/822/EF), løbenummer ...
 - Frei von Einfuhrabgaben (Beschluss 2001/822/EG, Artikel 35), Ordnungsnummer ...
 - Δασμολογική απαλλαγή (απόφαση 2001/822/EK, άρθρο 35), αύξων αριθμός ...
 - Free from import duty (Decision 2001/822/EC, Article 35), serial number ...
 - Exemption du droit d'importation (Décision 2001/822/CE, article 35), numéro d'ordre ...
 - Esenzione dal dazio all'importazione (Decisione 2001/822/CE, articolo 35), numero d'ordine ...
 - Vrij van invoerrechten (Besluit 2001/822/EG, artikel 35), volgnummer ...
 - Isenção de direitos de importação (Decisão 2001/822/CE, artigo 35.º), número de ordem ...
 - Vapaa tuontitulleista (päättöksen 2001/822/EY 35 artikla), järjestyksnumero ...
 - Importtullfri (beslut 2001/822/EG, artikel 35), löpnummer ...

Artikel 5

1. Uanset artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1291/2000 må den mængde, der overgår til fri omsætning, ikke være større end den, der anført i importlicensens rubrik 17 og 18. Tallet »0« anføres i den forbindelse i rubrik 19 i licensen.

2. Uanset artikel 9 i forordning (EF) nr. 1291/2000 kan de rettigheder, som importlicensen giver, ikke overdrages.

Artikel 6

1. Licensansøgningerne indgives hvert år til medlemsstaternes myndigheder i de første fem arbejdsdage af januar, april, juli og oktober.

For hele 2002 indgives ansøgningerne dog for første gang i de ti første arbejdsdage i februar.

Licenserne udstedes senest 13 arbejdsdage efter den sidste frist for indgivelse af licensansøgninger.

2. Senest to arbejdsdage efter den sidste frist for indgivelse af licensansøgninger meddeler medlemsstaterne Kommissionen følgende:

- a) de mængder produkter, opdelt efter ottecifret KN-kode og OLT-oprindelsesland, for hvilke der er ansøgt om importlicens med angivelse af datoerne for ansøgningernes indgivelse
- b) de mængder produkter, opdelt efter ottecifret KN-kode og OLT-oprindelsesland, for hvilke importlicenserne ikke er blevet anvendt eller kun er anvendt delvist, svarende til forskellen mellem de på licensernes bagside afskrevne mængder og de mængder, for hvilke licenserne er blevet udstedt.

Hvis der i en medlemsstat ikke er indgivet ansøgninger om importlicens inden udløbet af den i stk. 1 fastsatte frist, underretter medlemsstaten Kommissionen herom inden for den i første afsnit omhandlede frist.

3. Hvis mængderne i licensansøgningerne svarer til eller overstiger den årlige maksimumsmængde, der omhandles i artikel 6, stk. 4, andet afsnit, i bilag III til afgørelse 2001/822/EF, vil Kommissionen senest den 10. arbejdsdag efter den sidste frist for indgivelse af licensansøgninger suspendere indgivelsen af nye ansøgninger for det pågældende år og i givet fald fastsætte den ensartede nedsættelseskoefficient, der skal anvendes på hver enkelt af de indgivne ansøgninger.

Den ensartede nedsættelseskoefficient er proportional med den maksimumsmængde, der fortsat er disponibel, og den mængde, der omfattes af de pågældende licensansøgninger.

Hvis der anvendes en ensartet nedsættelseskoefficient, kan licensansøgningen trækkes tilbage senest den 12. arbejdsdag efter den sidste frist for indgivelse af licensansøgninger. Sikkerheden frigives straks.

4. Hvis den mængde, for hvilken importlicensen udstedes, er lavere end den mængde, der er ansøgt om, nedsættes det i artikel 3, stk. 3, litra d), nævnte sikkerhedsbeløb tilsvarende.

Artikel 7

Importlicenserne gælder fra den faktiske udstedelsesdag og indtil den 31. december i udstedelsesåret.

Artikel 8

Forordning (EF) nr. 2553/97 ophæves.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

Model til eksportlicens, jf. artikel 3, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 192/2002

1. Eksportør (navn, fuldstændig adresse, land)	ORIGINAL	2. Nr.	
	3. Kontingentår		
4. Importør (navn, fuldstændig adresse, land) (fakultativt)	EKSPORTLICENS SUKKER		
5. Indladningsdato og -sted — Transportmiddel (fakultativt)	6. Oprindelsesland	7. Bestemmelsesland	
	8. Supplerende oplysninger		
9. Varebeskrivelse		10. KN-kode (8 cifre)	11. Mængde (kg)
12. DEN KOMPETENTE MYNDIGHEDS PÅTEGNING Undertegnede attesterer, at den samlede mængde sukker, som der for landet i rubrik 13 er udstedt eksportlicenser for i henhold til forordning (EF) nr. 192/2002 for det i rubrik 3 nævnte år, inklusive denne eksportlicens, er mindre end den maksimumsmængde, der er tilladt efter artikel 6, stk. 4, i bilag III til afgørelse 2001/822/EF.			
13. Kompetent myndighed (navn, fuldstændig adresse, land)	Udstedt i, den (Underskrift) (Stempel)		

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 193/2002

af 31. januar 2002

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i disse forordninger, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

(2) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling dels med hensyn til de disponible mængder af korn, ris og brudris samt disse produkters pris på Fællesskabets marked, dels med hensyn til priserne for korn, ris, brudris og kornprodukter på verdensmarkedet. Ifølge de samme artikler er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på korn- og rismarkederne og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel samt at tage hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekter og til interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked.

(3) Ved artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1518/95⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2993/95⁽⁶⁾, om regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris fastsættes de særlige kriterier, der skal tages hensyn til ved beregningen af restitutionen for disse produkter.

(4) Den restitution, der skal ydes visse forarbejdede produkter, bør alt efter produkterne gradueres i forhold til deres indhold af aske, råcellulose, avner, proteiner, fedtstoffer eller stivelse, idet indholdet heraf er særlig betegnende med hensyn til mængden af det basisprodukt, som faktisk indeholdes i det forarbejdede produkt.

(5) For så vidt angår maniokrødder og andre tropiske rødder og rodfrugter såvel som mel heraf gør de påtænkte udførsels økonomiske aspekt, særlig under hensyntagen til disse produkters art og oprindelse, ikke for tiden fastsættelse af en eksportrestitution påkrævet. På grund af Fællesskabets ringe andel i verdenshandelen med visse produkter forarbejdet på basis af korn er fastsættelse af en eksportrestitution for disse ikke for tiden nødvendig.

(6) Situationen på verdensmarkedet eller visse markeders særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter alt efter bestemmelsesstedet.

(7) Restitutionen skal fastsættes en gang om måneden. Den kan ændres i mellemtiden.

(8) Visse produkter forarbejdet på basis af majs kan undergå en varmebehandling, der kan medføre ydelse af en restitution, der ikke svarer til produktets kvalitet. Det bør anføres, at produkter med indhold af prægelatineret stivelse ikke kan omfattes af eksportrestitutioner.

(9) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1766/92 og artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 3072/95 omhandlede produkter, for hvilke forordning (EF) nr. 1518/95 gælder, fastsættes i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 25.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

**til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter
forarbejdet på basis af korn og ris**

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C01	EUR/t	27,38	1104 23 10 9100	A00	EUR/t	29,34
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C01	EUR/t	23,47	1104 23 10 9300	A00	EUR/t	22,49
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C01	EUR/t	23,47	1104 29 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C01	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C01	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C01	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 12 00 9100	A00	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	A00	EUR/t	4,89
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	35,21	1107 10 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	27,38	1107 10 91 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	23,47	1108 11 00 9200	A00	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	23,47	1108 11 00 9300	A00	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	A00	EUR/t	18,09	1108 12 00 9200	A00	EUR/t	31,30
1103 19 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	A00	EUR/t	31,30
1103 21 00 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	A00	EUR/t	31,30
1103 29 20 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	A00	EUR/t	31,30
1104 11 90 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	A00	EUR/t	66,88
1104 12 90 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	A00	EUR/t	66,88
1104 12 90 9300	A00	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	A00	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	A00	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	30,66
1104 19 50 9110	A00	EUR/t	31,30	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	23,47
1104 19 50 9130	A00	EUR/t	25,43	1702 30 91 9000	A00	EUR/t	30,66
1104 21 10 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	A00	EUR/t	23,47
1104 21 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	A00	EUR/t	23,47
1104 21 50 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	A00	EUR/t	30,66
1104 21 50 9300	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	A00	EUR/t	23,47
1104 22 20 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	A00	EUR/t	32,13
1104 22 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	A00	EUR/t	22,30
				2106 90 55 9000	A00	EUR/t	23,47

⁽¹⁾ Der ydes ingen restitution for produkter, der har undergået en varmebehandling, der medfører prægelatinering af stivelsen.

⁽²⁾ Restitutionerne ydes i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2730/75 (EFT L 281 af 1.11.1975, s. 20), som ændret.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

C01: Alle bestemmelsessteder, ekskl. Polen.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 194/2002
af 31. januar 2002
om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter uden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1517/95 af 29. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår den import- og eksportordning, der gælder for foderblandinger på basis af korn, og om ændring af forordning (EF) nr. 1162/95 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris⁽³⁾, defineres kriterierne for restitutionsbeløbs fastsættelse for disse produkter.
- (3) Der skal ved beregningen også tages hensyn til indholdet af kornprodukter. Med henblik på en forenkling bør restitutionen betales for to kategorier af »kornprodukter«, nemlig for majs, som er den mest almindelige kornart i udførte kornfoderblandinger og majsprodukter, og for »andre kornarter«, som er de restitutionsberettigede kornprodukter med undtagelse af majs og majspro-

dukter. Der bør ydes en restitution for den mængde kornprodukter, som foderblandingen indeholder.

- (4) I øvrigt skal der ved fastsættelsen af restitutionsbeløbet ligeledes tages hensyn til mulighederne og betingelserne for salg af de pågældende produkter på verdensmarkedet, interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked og udførslernes økonomiske aspekt.
- (5) Ved fastsættelsen af restitutionen forekommer det dog for tiden hensigtsmæssigt at basere sig på den forskel, der konstateres på Fællesskabets marked og på verdensmarkedet, mellem priserne på de råvarer, som i almindelighed anvendes i disse foderblandinger, hvorved det bliver muligt at tage mere præcist hensyn til de faktiske økonomiske vilkår, der gælder for eksport af de pågældende produkter.
- (6) Restitutionen skal fastsættes én gang om måneden. Den kan ændres i den mellemliggende periode.
- (7) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de under forordning (EØF) nr. 1766/92 henhørende foderblandinger, for hvilke forordning (EF) nr. 1517/95 gælder, fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 51.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

Produktkoder, for hvilke der ydes eksportrestitutioner:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Kornprodukter	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
Majs og majsprodukter: KN-kode 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	A00	EUR/t	19,56
Kornprodukter, med undtagelse af majs og majsprodukter	A00	EUR/t	0,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 195/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 943/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 602/2001⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til alle tredjelande, med undtagelse af Polen, blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 943/2001⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitu-

tion under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles den 25. indtil den 31. januar 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 943/2001 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 89 af 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 133 af 16.5.2001, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 196/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1558/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 602/2001 ⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af byg til alle tredjelande, undtagen Amerikas Forenede Stater og Canada, blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1558/2001 ⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitu-

tion under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 25. til den 31. januar 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1558/2001 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for byg til 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 89 af 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 205 af 31.7.2001, s. 33.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 197/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af rug inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1005/2001 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 602/2001 ⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af rug til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1005/2001 ⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forord-

ning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 25. til den 31. januar 2002, inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1005/2001 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for rug til 29,99 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 89 af 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 140 af 24.5.2001, s. 10.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 198/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 9/2002 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til Spanien blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 9/2002 ⁽³⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 vedtage at fastsætte en maksimumsnedsættelse af importtolden. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1839/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumsnedsættelsen af importtolden.

(3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at en maksimumsnedsættelse af importtolden fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 25. til den 31. januar 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 9/2002 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til 27,47 EUR/t for en maksimumstotalmængde på 112 750 t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 3 af 5.1.2002, s. 29.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 199/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 30/2002 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til Portugal blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 30/2002 ⁽³⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 vedtage at fastsætte en maksimumsnedsættelse af importtolden. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1839/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumsnedsættelsen af importtolden.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at en maksimumsnedsættelse af importtolden fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 25. til den 31. januar 2002 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 30/2002 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til 24,95 EUR/t for en maksimumstotalmængde på 69 400 t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 6 af 10.1.2002, s. 35.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 200/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1987/2001⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2681/74 af 21. oktober 1974 om fællesskabsfinansiering af udgifter i forbindelse med levering af landbrugsvarer som fødevarehjælp⁽⁵⁾ er det fastsat, at den del af udgifterne, der svarer til eksportrestitutionerne fastsat på dette område i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, henhører under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.
- (2) Med henblik på at lette udarbejdelsen og forvaltningen af budgettet for Fællesskabets foranstaltninger i forbindelse med fødevarehjælp og for at medlemsstaterne kan få kendskab til omfanget af Fællesskabets medfinansiering af den nationale fødevarehjælp, bør størrelsen af restitutionerne for denne hjælp fastsættes.

- (3) De almindelige regler og gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 for eksportrestitutioner, anvendes for ovennævnte transaktioner med de fornødne ændringer.
- (4) I artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes de særlige kriterier, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportrestitutionen for ris.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælp som led i internationale konventioner eller andre supplerende programmer, samt i forbindelse med andre EF-aktioner vedrørende gratis leverancer, fastsættes de restitutioner, der gælder for produkter fra korn- og rissektoren, som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 288 af 25.10.1974, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger

(EUR/t)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	30,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	24,00
1006 30 92 9100	203,00
1006 30 92 9900	203,00
1006 30 94 9100	203,00
1006 30 94 9900	203,00
1006 30 96 9100	203,00
1006 30 96 9900	203,00
1006 30 98 9100	203,00
1006 30 98 9900	203,00
1006 30 65 9900	203,00
1007 00 90 9000	24,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	41,00
1102 20 10 9200	27,38
1102 20 10 9400	23,47
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	35,21
1104 12 90 9100	0,00

NB: Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 201/2002**af 31. januar 2002****om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98 ⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1309/2001 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 108/2002 ⁽⁵⁾.

- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 30.6.2001, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT L 19 af 22.1.2002, s. 3.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, råsukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	20,05	6,28
1701 11 90 ⁽¹⁾	20,05	11,91
1701 12 10 ⁽¹⁾	20,05	6,09
1701 12 90 ⁽¹⁾	20,05	11,39
1701 91 00 ⁽²⁾	29,85	10,31
1701 99 10 ⁽²⁾	29,85	5,79
1701 99 90 ⁽²⁾	29,85	5,79
1702 90 99 ⁽³⁾	0,30	0,35

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT L 89 af 10.4.1968, s. 3), som ændret.

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT L 94 af 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 202/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 1766/92 skal den eksportrestitution for korn, der gælder på dagen for indgivelse af ansøgning om eksportlicens, efter anmodning herom anvendes på en eksportforretning, der skal gennemføres inden for licensens gyldighedsperiode. I så fald kan restitutionsbeløbet korrigeres.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 602/2001 ⁽⁴⁾, giver mulighed for at fastsætte et korrektionsbeløb for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92. Dette korrektionsbeløb skal beregnes under hensyntagen til de elementer, der er anført i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95.

- (3) Situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere korrektionsbeløbet efter bestemmelsesstedet.
- (4) Korrektionsbeløbet skal fastsættes samtidig med restitutionen og efter samme procedure. Det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser.
- (5) Det følger af ovennævnte bestemmelser, at korrektionsbeløbet skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.
- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 89 af 29.3.2001, s. 16.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om fastsættelse af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse	Løbende måned 2	1. termin 3	2. termin 4	3. termin 5	4. termin 6	5. termin 7	6. termin 8
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	—	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1002 00 00 9000	C02	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	—	—
	A05	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	—	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	-1,19	-2,38	-3,57	-4,76	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	-1,10	-2,19	-3,29	-4,39	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	-1,01	-2,03	-3,04	-4,05	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	-0,95	-1,90	-2,85	-3,79	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9700	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	-1,40	-2,79	-4,19	-5,58	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	-1,25	-2,49	-3,74	-4,98	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C01 Alle bestemmelsessteder, ekskl. Polen.

C02 Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Estland, Letland, Litauen, Norge, Færøerne, Island, Rusland, Belarus, Bosnien-Herzegovina, Kroatien, Slovenien, det forhenværende Jugoslaviens landområde, med undtagelse af Slovenien, Kroatien og Bosnien-Herzegovina, Albanien, Rumænien, Bulgarien, Armenien, Georgien, Aserbajdsjan, Moldova, Ukraine, Kasakhstan, Kirgisistan, Usbekistan, Tadsjikistan og Turkmenistan

A05 Andre tredjelande.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 203/2002**af 31. januar 2002****om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for malt**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 1766/92 skal den eksportrestitution for korn, der gælder på dagen for indgivelse af ansøgning om udstedelse af eksportlicens, reguleret i forhold til den i eksportmånen gældende tærskelpris, efter anmodning herom anvendes på en eksportforretning, der skal gennemføres inden for licensens gyldighedsperiode. I så fald kan restitutionsbeløbet korrigeres.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 602/2001 ⁽⁴⁾, giver mulighed for at fastsætte et

korrektionsbeløb for malt, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92. Dette korrektionsbeløb skal beregnes under hensyntagen til de elementer, der er anført i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95.

- (3) Det følger af de ovennævnte bestemmelser, at korrektionsbeløbet skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det i artikel 13, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1766/92 omhandlede korrektionsbeløb, der anvendes på forudfastsatte eksportrestitutioner for malt, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 89 af 29.3.2001, s. 16.

BILAG

til Kommissionens forordning af 31. januar 2002 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for malt

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6	5. term. 7
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	—
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	—
1107 20 00 9000	A00	0	-1,39	-2,77	-4,16	-5,54	—

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse	6. term. 8	7. term. 9	8. term. 10	9. term. 11	10. term. 12	11. term. 1
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	-5,91	-7,09
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	-5,91	-7,09
1107 20 00 9000	A00	-1,39	-2,77	-4,16	-5,54	-6,93	-8,31

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 28. januar 2002

om ændring af beslutning 97/413/EF om mål og detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor i perioden 1. januar 1997 til 31. december 2001 med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf

(2002/70/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

(4) Beslutning 97/413/EF bør derfor ændres tilsvarende —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fælleskabsordning for fiskeri og akvakultur ⁽¹⁾, særlig artikel 11,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

Artikel 1

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾, og

I beslutning 97/413/EF foretages følgende ændringer:

ud fra følgende betragtninger:

1) Artikel 2, stk. 1, 2, 3 og 4 affattes således:

- (1) Den fælles fiskeripolitik vil blive revideret inden den 1. januar 2003. For at sikre sammenhæng mellem politikken for omstrukturering af fiskerisektoren og resten af den fælles fiskeripolitik er det derfor nødvendigt at forlænge anvendelsesperioden for beslutning 97/413/EF ⁽⁴⁾ indtil den 31. december 2002.
- (2) For at gøre yderligere fremskridt med henblik på at opnå ligevægt mellem fiskeressourcerne og udnyttelsen heraf bør fællesskabsflådens fiskeriindsats fortsat reduceres i forlængelsesåret.
- (3) Foranstaltninger til forbedring af sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold må ikke føre til en forøgelse af fiskeriindsatsen og skal derfor anvendes inden for de eksisterende kapacitetsmål for flåden, undtagen for allerede indregistrerede fartøjer med en længde overalt på mindre end 12 meter, der ikke driver trawlfiskeri.

»1. Senest den 31. december 2002 skal hver enkelt medlemsstats fiskeriindsats reduceres med udgangspunkt i de niveauer, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, på grundlag af en målsats for reduktion af fiskeriindsatsen, der skal opfyldes for de i bilag I anførte kritiske bestande.

2. Følgende målreduktionssatser gælder:

- 36 % for bestande, der i bilag I er defineret som udryddelsestruede
- 24 % for bestande, der i bilag I er defineret som overfiskede.

3. For bestande, der i bilag I er defineret som fuldt udnyttede, må fiskeriindsatsen ikke øges i tidsrummet 1997-2002.

4. For andre bestande end de i stk. 2 og 3 nævnte, herunder de bestande, hvis tilstand man har et utilstrækkeligt kendskab til, må den hidtidige fiskeriindsats ikke øges i tidsrummet 1997-2002. I særlige tilfælde, hvor medlemsstaterne kan angive yderligere muligheder for fiskeri af sådanne bestande, kan der fastsættes et niveau for den yderligere fiskeriindsats, som kan udøves af de fartøjskategorier, der fisker efter de pågældende bestande.»

⁽¹⁾ EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1181/98 (EFT L 164 af 9.6.1998, s. 1).

⁽²⁾ EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 79.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 25.10.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 175 af 3.7.1997, s. 27.

2) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

En medlemsstat kan undtage fiskerfartøjer i sin fiskerflåde med en længde overalt på mindre end 12 meter, der ikke driver trawlfiskeri, fra bestemmelserne i artikel 2. I så fald må den samlede kapacitet for denne fartøjskategori, udtrykt i tonnage (BT) og i maskineffekt (kW), ikke øges ud over niveauet pr. 1. januar 1997 eller ud over det niveau, der svarer til målene i FUP III i tidsrummet frem til 31. december 2002, undtagen for så vidt angår allerede indregistrerede fartøjer inden for rammerne af programmer til forbedring af sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold.«

3) Artikel 4, stk. 2, udgår.

4) I artikel 7 ændres »31. december 2001« til »31. december 2002«.

5) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Kommissionen iværksætter de i denne beslutning fastsatte mål og detaljerede regler i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 2792/1999 (*). Senest den 31. december 2001 ændrer Kommissionen i overensstemmelse med denne beslutning de flerårige udviklingsprogrammer for fiskerflå-

derne i de enkelte medlemsstater. Programmerne forlænges, så de dækker perioden fra 1. januar 1997 til 31. december 2002, og de gennemføres gradvis, under sammenholdelse med årlige mellemliggende mål.

(*) EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10. Ændret ved forordning (EF) nr. 1451/2001 (EFT L 198 af 21.7.2001, s. 9).«

6) Bilag II erstattes af bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning finder anvendelse fra den 1. januar 2002.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2002.

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

BILAG

»BILAG II

Mål for reduktion af indsatsen

1. Målene for reduktion af fiskeriindsatsen (ERT) for en medlemsstats fartøjskategorier eller fiskerityper beregnes efter formel:

$$ERT = RR \times W$$

hvor

ERT = Mål for reduktion af indsatsen

RR = Reduktionssatser, jf. artikel 2

W = Den procentdel af en fartøjskategoris eller en fiskeritypes fangst, som udgøres af udryddelsestruede og overfiskede bestande

2. En fartøjskategoris efter en fiskeritypes reduktionssats fastsættes i overensstemmelse med følgende skema, alt efter om fangsten er sammensat af udryddelsestruede, overfiskede, fuldt udnyttede eller andre bestande:

Udryddelsestruede bestande	Overfiskede bestande	Fuldt udnyttede bestande	Andre bestande	Reduktionssats (%)
✓	×	✓ eller ×	✓ eller ×	36
×	✓	✓ eller ×	✓ eller ×	24
✓	✓	✓ eller ×	✓ eller ×	30 ⁽¹⁾
×	×	✓	✓ eller ×	0

⁽¹⁾ Når de udryddelsestruede bestande udgør mere end 5 % af fangsten i fartøjskategorien eller fiskeritypen, fastsættes reduktionssatsen til 36 %.

Nøgle:

✓ = forekommer i fartøjskategoriens eller fiskeritypens fangst

× = forekommer ikke i fartøjskategoriens eller fiskeritypens fangst.»

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. juli 2001

om statsstøtte fra Tyskland til KHK Verbindetechnik GmbH Brotterode

(meddelt under nummer K(2001) 1781)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2002/71/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2,

under henvisning til aftalen om oprettelse af det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med ovennævnte artikler⁽¹⁾ at have opfordret andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

- (4) De bemærkninger, som Kommissionen har modtaget fra interesserede parter, er blevet videregivet til Tyskland, som fik lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

II. UDFØRLIG BESKRIVELSE AF STØTTEN

1. Virksomheden

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 14. juni 1999 blev Kommissionen underrettet om, at Tyskland har ydet støtte til KHK Verbindetechnik GmbH Brotterode (i det følgende benævnt »KHK«). Tyskland gav ved brev af 8. oktober 1999, 20. december 1999, 13. januar 2000, 27. marts 2000 og 3. juli 2000 Kommissionen yderligere oplysninger.
- (2) Kommissionen har ved brev af 17. oktober 2000 meddelt Tyskland, at den har besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2.
- (3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen har opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den pågældende støtte.

- (5) KHK blev oprettet i 1996 i forbindelse med bobestyrens afhændelse af aktiverne i en virksomhed, som havde indledt konkursbehandling, Metallverarbeitung Brotterode GmbH (i det følgende benævnt »MVB«) ⁽³⁾.

- (6) Konkursbehandlingen mod MVB blev indledt den 1. juli 1996. Bobestyren førte produktionen videre, mens der blev søgt efter en ny investor. Der indledtes forhandlinger med seks ansøgere. Kun én af dem, der udgjordes af fire privatpersoner, hvoraf tre var ansat i MVB, blev udvalgt til slut. Disse private investorer stiftede det nye selskab, KHK, som gennem en boovertagelsesaftale (Auffanglösung) erhvervede en del af MVB's produktionsanlæg. MVB's aktiver, navnlig de nødvendige bygninger og maskiner, blev af bobestyren solgt til KHK for 1,2 mio. DEM.

⁽¹⁾ EFT C 27 af 27.1.2001, s. 30.

⁽²⁾ Se fodnote 1.

⁽³⁾ I Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure konstateres det i betragtning 3, at den med den første privatisering forbundne støtte er forenelig med fællesmarkedet, idet den er i overensstemmelse med Treuhandordningen og andre af Kommissionen godkendte støtteordninger. Derfor undersøges i nærværende beslutning kun den anden privatisering og støtten i forbindelse hermed. Se fodnote 1.

- (7) Virksomheden er beliggende i Brotterode, Thüringen, som er et støtteområde i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a). KHK falder ind under kategorien af »små og mellemstore virksomheder« (SMV) og producerer varmepaneller, klatrejern til strømførende master og kuglehovedforankringer, som anvendes i byggeindustrien til transport af færdige betonelementer.

2. Omstruktureringen

- (8) Omstruktureringsprogrammet består primært af følgende foranstaltninger:

- a) samling af aktiviteterne på ét sted
- b) modernisering af produktionsudstyret
- c) automatisering af produktionsprocessen
- d) en omfattende personalenedskæring
- e) begrænsning af vareudvalget til varer, der giver positiv cashflow
- f) udvikling af en ny produktlinje.

- (9) MVB bestod af fem geografisk fra hinanden adskilte produktionssteder, som var fordelt over byen Brotterode. KHK erhvervede en af de allerede eksisterende produktionshaller, herunder den dertil hørende jord. Produktionsudstyret blev koncentreret på dette sted. KHK investerede i automatiseringen af forskellige produktionslinjer. Produktionen foregik automatisk pr. edb. Gennem forskellige ombygninger blev energiforsyningen og varmesystemet i produktionshallen adskilt fra de øvrige af MVB's produktionssteder.

- (10) Af de oprindelige tre af MVB overtagne produktlinjer videreførte KHK de to med godt resultat, nemlig produktionen af varmepaneller og produktionen af klatrejern. Produktlinjen trykluftsværktøj blev opgivet. I 1998 begyndte KHK at producere kuglehovedforankringer, som anvendes i byggeindustrien til transport af færdige betonelementer. Aftagere af KHK's produkter er udelukkende tyske grossister.

- (11) På tidspunktet for konkursbehandlingen i 1996 havde MVB 48 ansatte og en omsætning på 3,515 mio. DEM. KHK havde i 1996 18 ansatte i begyndelsen af sin virksomhed. I 2000 var der 27 ansatte; omsætningen udgjorde 4,6 mio. DEM med en balance på 180 000 DEM.

- (12) Ifølge anmeldelsen løb omstrukturingsperioden fra 1996 til 1999, og de samlede udgifter til saneringsprogrammet lå på 2,291 mio. DEM.

Omkostningsfaktor	Pris
Købspris for aktiverne i konkursboet	1 222 000 DEM
Investeringer	419 000 DEM
Opbygning af varelager	350 000 DEM
Kontante midler i opbygningsfasen	300 000 DEM
I alt	2 291 000 DEM

- (13) Projektets finansiering af offentlige midler fordeler sig således:

GA-midler (godkendt ordning) ⁽¹⁾	344 000 DEM
Investeringstilskud (godkendt ordning) ⁽²⁾	39 000 DEM
SMV-program ⁽³⁾	140 000 DEM
Tilskud til personaleomkostninger ⁽⁴⁾	130 000 DEM
Kredit fra Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS) på særlige vilkår	960 000 DEM
I alt	1 613 000 DEM

⁽¹⁾ 26. rammeplan, statsstøtte N 123/97, godkendt af Kommissionen den 30. juli 1997 (Gemeinschaftsaufgabe).

⁽²⁾ Sonder-AfA 1997-1999, statsstøtte NN 47/94.

⁽³⁾ SMV-program Thüringen, statsstøtte N 480/94.

⁽⁴⁾ I henhold til § 10 Sozialgesetzbuch III, godkendt af Kommissionen den 8. december 1997, statsstøtte NN 107/97.

- (14) Ifølge anmeldelsen består investorbidraget af følgende:

KHK — indbetalt kapital	50 000 DEM
Kassekredit (privat bank)	213 000 DEM
Investeringskredit (privat bank) ⁽¹⁾	415 000 DEM
I alt	678 000 DEM

⁽¹⁾ Investeringskredit fra Deutsche Bank, med 100 % refinansiering gennem Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) inden for rammerne af ERP-genopbygningsprogrammet, statsstøtte N 563/c/94, godkendt af Kommissionen den 1. december 1994.

(15) Med kreditten på 960 000 DEM erhvervede KHK MVB's aktiver. Dernæst bevilgede en privat bank virksomheden en kassekredit på 213 000 DEM (maksimalt 300 000 DEM) og en investeringskredit på 415 000 DEM. Begge kreditter er sikret ved de samme sikkerhedsstillelser, nemlig investorgarantierne, et pant i ejendommen på 715 000 DEM, en overdragelse af ejendomsret til sikkerhed i anlægsaktiverne og en globalcession af tilgodehavender fra salg og tjenester. Investeringskreditten er ligeledes sikret ved en simpel kaution på 80 % af beløbet (332 000 DEM) fra garantibanken i Thüringen ⁽⁴⁾ og refinansieres desuden fuldt ud af Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) inden for rammerne af det godkendte ERP-genopbygningsprogram ⁽⁵⁾.

(16) I sin beslutning om at indlede proceduren gav Kommissionen udtryk for tvivl om, hvorvidt investeringskreditten på 415 000 DEM fuldt ud kan anses for at være et investorbidrag i medfør af rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽⁶⁾ (i det følgende benævnt »rammebestemmelserne«), eftersom det, udover pantet i investor/selskab, også blev sikret ved en offentlig sikkerhedsstillelse på 80 % af beløbet (332 000 DEM). Desuden blev det konstateret, at KfW's kredit er blevet refinansieret inden for rammerne af det Kommissionen godkendte ERP-program og desuden sikret gennem aktiver, der hovedsagelig var erhvervet ved hjælp af den bevilgede støtte.

(17) Derudover nærede Kommissionen tvivl om, hvorvidt kreditten på 213 000 DEM (kassekredit) blev bevilget på markedsvilkår og således kan anses for at være et investorbidrag i medfør af rammebestemmelserne, eftersom kreditten blev sikret gennem aktiver, der var erhvervet ved hjælp af statsstøtte.

(18) Af ovennævnte årsager rejste Kommissionen således tvivl om, hvorvidt investorbidraget til omstruktureringen kan anses for at være betydeligt som omhandlet i rammebestemmelserne, og dermed hvorvidt støtten kan betragtes som værende rimelig i forhold til omstrukturingsudgifterne og -fordelene.

III. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(19) Kommissionen modtog bemærkninger fra KHK, som understreger, at omstrukturingsprogrammet er blevet gennemført fuldt ud, og at driftsresultaterne i 2000 med en omsætning på 4,6 mio. DEM og en balance på 180 000 DEM er bedre end forventet. Uden BVS' og

delstaten Thüringens finansielle støtte ville virksomheden imidlertid ikke kunne være stiftet, og dermed ville samtlige arbejdspladser være gået tabt. Virksomhedens selskabsdeltagere er fast besluttet på at videreføre virksomhedens aktiviteter og har derudover ved at overtage personlige kautioner bundet sig finansielt op på virksomheden.

IV. BEMÆRKNINGER FRA TYSKLAND

(20) Tyskland konstaterer, at Kommissionens betænkeligheder vedrørende de to kreditter er baseret på, at disse er sikret ved sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver, som i det mindste delvis blev erhvervet ved hjælp af den støtte, som KHK fik. Efter Tysklands opfattelse slutter Kommissionen, at erhvervelsen ved hjælp af statsstøtte af aktiver, som efterfølgende blev anvendt til sikring af en kredit fra en privat bank, betyder at denne kredit i sig selv indeholder støtteelementer. Dette ville indebære, at støtten uretmæssigt blev talt med to gange og dermed, at selve konklusionen ikke finder anvendelse. Således ville eksempelvis BvS-kreditten første gang for 100 %'s vedkommende blive betragtet som ad hoc-støtte, og næste gang som det støtteelement, der var indeholdt i kreditten fra den kommercielle bank.

(21) Efter det af Tyskland fremlagte burde Kommissionen — uafhængigt af denne konklusions ugyldighed — i et sådant tilfælde også fastlægge omfanget af støtteelementet. Hvilket beløb, der blev anvendt til at erhverve de aktiver, som senere tjente som sikkerhedsstillelse, og som stammer fra statsstøtte, vil det være næsten umuligt at finde ud af. Der findes ingen formel, hvormed man kan bestemme omfanget af støtteelementet i kreditten, og det giver så et resultat, der ikke kan anvendes i praksis, fordi der ikke kan sættes tal på støtteelementerne.

(22) Tyskland peger på, at Kommissionen i sin konklusion ser bort fra, at støttens inderste væsen og formål netop er at give modtageren mulighed for at deltage i den rent markedøkonomiske samhandel. At støtten »fortsat indgår« i virksomhedens økonomiske udvikling er allerede forankret i selve støtten. Således ville Kommissionens konklusion betyde, at støtteintensiteten ville blive forøget for hver eneste økonomiske proces, der er forbundet med den oprindeligt bevilgede støtte.

(23) Desuden bør Kommissionen efter Tysklands opfattelse tage højde for, at kreditterne tillige er sikret ved selvskyldnerkautioner fra investorerne, en overdragelse af sikkerhed i anlægsaktiverne og en globalcession af tilgodehavender fra salg og tjenester. Derfor bør erhvervelse

⁽⁴⁾ Retningslinjer for garantier fra Aufbaubank Thüringen, statsstøtte N 117/96, godkendt af Kommissionen den 27. december 1996.

⁽⁵⁾ Investeringskredit fra Deutsche Bank, med 100 % refinansiering gennem Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) inden for rammerne af ERP-genopbygningsprogrammet, statsstøtte N 563/c/94, godkendt af Kommissionen den 1. december 1994.

⁽⁶⁾ EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12.

af aktiver ved hjælp af støttemidler ikke føre til, at de kreditter, der er sikret ved aktiver, i sig selv kommer til at indeholde yderligere støtteelementer.

- (24) Med hensyn til investeringskreditte på 415 000 DEM konstaterer Tyskland, at denne kredits støtteelement efter dets opfattelse højst udgør de 80 % af kreditten, for hvilke der foreligger en offentlig sikkerhedsstillelse, dvs. 332 000 DEM.
- (25) Med hensyn til kassekreditte på 213 000 DEM fremfører Tyskland, at da Deutsche Bank AG er en privat bank, er denne kredit blevet ydet på markedsvilkår. Derfor bør den betragtes som investorbidrag i overensstemmelse med Kommissionens praksis. Tyskland anfører, at kredittens maksimum ligger på 300 000 DEM, og at kreditten forrentes med 9 % og er sikret ved investorgarantier (417 000 DEM), et pant i ejendommen (715 000 DEM), en overdragelse af sikkerhed i anlægsaktiver samt en globalcession af tilgodehavender fra salg og tjenester. Efter Tysklands opfattelse er disse betingelser ydet på markedsvilkår.
- (26) Derudover forklarer Tyskland, at kredittens maksimum på 300 000 DEM, som Deutsche Bank bevilgede KHK, skulle betragtes fuldt ud som et investorbidrag. Virksomheden har hidtil kun brugt 213 000 DEM, men det kan ikke udelukkes, at virksomheden også må gøre brug af de resterende 87 000 DEM, såfremt der opstår et uforudset likviditetsbehov. Under alle omstændigheder kan virksomheden disponere over alle 300 000 DEM. Derfor bør omstrukturingsudgifterne til virksomheden ansættes til 2,378 mio. DEM.
- (27) Afslutningsvis kommenterer Tyskland virksomhedens størrelse og det relevante område. Tyskland fremhæver, at KHK er en SMV, og at der er tale om et management buyout fra virksomhedens tidligere medarbejdere. Virksomheden har hjemsted i et støtteområde i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), der er kendetegnet ved høj underbeskæftigelse. Med investeringerne i KHK skabes der varigt 24 arbejdspladser, hvorved den bidrager til områdets økonomiske udvikling.

V. VURDERING AF STØTTEN

- (28) I henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med

fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. I henhold til Domstolens retspraksis og retspraksis for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er kriteriet for påvirkningen af samhandelen opfyldt, når den støttemodtagende virksomhed udøver en økonomisk aktivitet, hvori indgår samhandel mellem medlemsstater.

- (29) Kommissionen konkluderer, at den anmeldte støtte af statsmidler er blevet ydet til fordel for en enkelt virksomhed, som blev begunstiget ved, at de omkostninger, som virksomheden normalt skulle have afholdt til at gennemføre det anmeldte omstrukturingsprojekt, blev reduceret. Derudover fremstiller støttemodtageren, KHK, metalkomponenter, hvor der finder en vareudveksling sted mellem medlemsstater. Derfor falder den pågældende støtte ind under anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

1. Omstrukturingsstøtte

- (30) Det anmeldte projekt vedrører omstruktureringen af virksomheden i overensstemmelse med det af investorerne fremlagte omstrukturingsprogram. Kommissionen konstaterer, at omstrukturingsstøtte til kriserammede virksomheder skal vurderes efter rammebestemmelserne.
- (31) Kommissionen konstaterer, at det nyindregistrerede selskab KHK overtog dele af MVB's aktiver, der skulle skabe mulighed for en omstrukturering. MVB's aktiver blev frasolgt i forbindelse med et offentligt udbud efter reglerne i den tyske lov om insolvens. Af anmeldelsesdokumenterne slutter Kommissionen, at MVB's aktiver blev solgt til højstbydende til markedspriser.
- (32) I reglen kan begrebet »kriseramt virksomhed« ikke anvendes på en nyetableret virksomhed. På grund af de særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med omstillingsprocessen i de nye delstater, har Kommissionen imidlertid erklæret, at rammebestemmelserne kan finde anvendelse på aftaler om videreførelse af aktiviteterne (Auffanglösungen) (7), når afhændelsen af dele af aktiverne tjener det formål at muliggøre en videreførelse af den insolvente virksomheds aktiviteter.

(7) Se Kommissionens godkendelse af 16. og 30. april 1997: statsstøtte N 874/96 og NN 139/96 til fordel for UNION Werkzeugmaschinen GmbH — brev D/3428 af 2.5.1997; statsstøtte N 892/96 til fordel for FORON Haus- und Küchentechnik GmbH — brev D/4047 af 28.5.1997. Denne opfattelse er blevet bekræftet i fodnote 10 i punkt 7 i den siden 1999 gældende version af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriserammede virksomheder (EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2): »De eneste undtagelser fra denne regel er de tilfælde, der behandles af »Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben« inden for rammerne af dens privatiseringsopgaver, og andre lignende tilfælde i de nye delstater — og det gælder kun for de tilfælde, hvor virksomheden er opstået ved likvidation eller overtagelse indtil den 31. december 1999.«

Anvendelsen af rammebestemmelserne på virksomheder af denne art kan navnlig begrundes i hensynet til problemerne i de nye delstater generelt og i virksomhederne i særdeleshed.

(33) KHK har sit hjemsted i de nye delstater. Frasalget omfattede alle det tidligere MVB's aktiver, som var nødvendige for at videreføre de overtagne produktionslinjer. De økonomisk rentable aktiviteter i MVB blev videreført. Med frasalget af MVB's aktiver er der derfor tale om en egentlig videreførelse af aktiviteterne (Auffanglösung), hvorfor foranstaltningerne til fordel for KHK kan betragtes som omstrukturingsstøtte.

(34) Det skal bemærkes, at de nye EF-rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder trådte i kraft den 9. oktober 1999 ⁽⁸⁾. I henhold til betragtning 101 i disse rammebestemmelser vil Kommissionen undersøge, om en støtte, der er ydet uden Kommissionens godkendelse på grundlag af de nye rammebestemmelser, er i overensstemmelse med fællesmarkedet, hvis støtten eller en del af støtten er ydet efter offentliggørelsen af dem, og for alle andre tilfælde vedkommende på grundlag af de rammebestemmelser, der gælder på tidspunktet for støttens ydelse. Eftersom al støtte i det foreliggende tilfælde blev ydet inden disse nye rammebestemmelser ikrafttrædelse, undersøges de på grundlag af rammebestemmelserne for 1994 ⁽⁹⁾.

(35) Som anført i rammebestemmelserne kan rednings- og omstrukturingsstøtte efter Kommissionens opfattelse bidrage til udviklingen af visse erhvervsgrene, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), for så vidt de i rammebestemmelserne beskrevne forudsætninger er opfyldt.

(36) Kommissionen konstaterer, at af de i alt 1 643 000 DEM af offentlige midler, der blev anmeldt i forbindelse med den anden omstrukturering, udgør 653 000 DEM støtte, der er ydet på grundlag af godkendte ordninger. Derfor henregnes denne støtte som eksisterende støtte i medfør af artikel 1, litra b), nr. ii) i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽¹⁰⁾, og følgelig behøver Kommissionen ikke at undersøge dens forenelighed med fællesmarkedet i nærværende beslutning. Imidlertid vurderes denne eksisterende støtte på 653 000 DEM i forbindelse med vurderingen af støttens forholdsmæssighed i medfør af punkt 3.2.2, nr. iii) i rammebestemmelserne.

(37) I henhold til rammebestemmelserne skal støtten stå i forhold til omstrukturingsomkostningerne og -fordelene. I punkt 3.2.2, nr. iii), i rammebestemmelserne hedder det, at støtten skal være begrænset til det for omstruktureringen strengt nødvendige minimum og stå i forhold til de fordele, der forventes fra Fællesskabets synspunkt. Det forventes af støttemodtagerne, at de yder et betydeligt bidrag til omstrukturingsprogrammet af egne midler.

(38) I Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev der udtrykt tvivl om, hvorvidt de to kreditter, som Deutsche Bank havde bevilget virksomheden, kan anses som investors eget bidrag, idet de var sikret ved aktiver, som var erhvervet ved hjælp af støttemidler. Derfor var Kommissionen i tvivl om, hvorvidt investors eget bidrag skulle vurderes som betydeligt i rammebestemmelsernes forstand.

2. Investeringskreditten på 415 000 DEM

(39) I forbindelse med indledningen af proceduren blev der rejst tvivl om, hvorvidt investeringskreditten på 415 000 DEM kan anses som investors eget bidrag, idet det ud over de af investor/virksomheden tilvejebragte sikkerhedsstillelser ⁽¹¹⁾ er sikret ved en offentlig garanti på 80 % (332 000 DEM) af beløbet. Desuden blev kreditten refinansieret af et godkendt støtteprogram.

(40) Kommissionen konstaterer, at statsgarantien blev bevilget inden for rammerne af en godkendt garantiordning ⁽¹²⁾. I henhold til bestemmelserne i denne ordning kan garantier til kriseramte virksomheder have en støtteintensitet på indtil 100 %. Det skal påpeges, at Tyskland i sine bemærkninger til indledningen af proceduren havde en anden opfattelse end den i anmeldelsen udtrykte og konstaterede, at støtteelementet i den pågældende kredit højst udgør 80 % af kreditten, dvs. maksimalt 332 000 DEM. For Tyskland udgør alene de resterende 83 000 DEM investors eget bidrag.

(41) På den baggrund og med udgangspunkt i, at der for KHK's vedkommende var tale om en kriseramt virksomhed på det tidspunkt, kreditten blev bevilget, og at den kreditgivende bank forlangte en simpel kaution, er det Kommissionens opfattelse, at de 80 % i simpel kaution for kreditten, dvs. et beløb af 332 000 DEM, skal betragtes som støtte.

⁽⁸⁾ EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

⁽⁹⁾ Se fodnote 6.

⁽¹⁰⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽¹¹⁾ Personlig kaution fra investorerne, pant i ejendommen, overdragelse af ejendomsret med sikkerhed i anlægsaktiver samt en globalcession af tilgodehavender fra salg og tjenester.

⁽¹²⁾ Retningslinjer for garantier fra Aufbaubank Thüringen, statsstøtte N 117/96.

- (42) Ud over garantien skal det fastholdes, at kreditten ganske vist blev bevilget af en privat bank, men blev refinansieret af KfW inden for rammerne af ERP-programmet. Der er for dette programs vedkommende tale om en godkendt støtteordning til bevilling af kreditter på gunstige rentevilkår til enkeltpersoner til overtagelse af virksomheder, såfremt det derved sikres, at virksomhedens aktiviteter kan videreføres, og de pågældende enkeltpersoner ellers ikke ville råde over de nødvendige finansielle midler.
- (43) Kommissionen konstaterer, at kreditten blev bevilget for 12 år (1997-2009), med en rente på 5 % p.a. frem til den 31. marts 2007, og at det skal betales tilbage i lige store rater fra 2000 til 2009. Referencerenten lå i marts 1997, dvs. på tidspunktet for bevillingen af kreditten, på 6,86 %. Da virksomheden på daværende tidspunkt var i vanskeligheder, og da en forudsætning for at yde kreditten i den godkendte ordning var, at der ikke var anden finansieringsmulighed, må man gå ud fra, at ingen bank ville have været villig til at bevilge virksomheden en kredit af samme størrelse på markedsvilkår.
- (44) Af denne årsag bliver den bevilgede rentesats på 5 % sat i forhold til referencerenten på 6,86 % + 4 % — idet en sammenligning med en markedsrente ikke er mulig — i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten⁽¹³⁾. Forskellen på 5,86 % mellem disse satser anses som støtte til fordel for virksomheden for de 20 % af kreditten, som ikke er sikret ved garantien. Set i relation til kredittens løbetid og efter en tilbagediskontering af den subventionerede rente til 1997-værdien fremkommer der et støttebidrag på 24 966 DEM.

3. Kassekreditten på 213 000 DEM (højst 300 000 DEM)

- (45) I forbindelse med indledningen af proceduren tvivlede Kommissionen på, at kreditten på 213 000 DEM blev bevilget på markedsvilkår og derfor kan anses som investors eget bidrag, da den blev sikret ved hjælp af aktiver, som var erhvervet med statsstøtte.
- (46) Når Kommissionen undersøger, om en kredit er blevet bevilget på markedsvilkår, ser den normalt nærmere på vilkårene for kreditten og de nærmere omstændigheder ved den set fra den kreditgivende banks synsvinkel. Kommissionen kommer da til den konklusion, at der er

tale om en kredit på markedsvilkår, når banken er en privat bank, når renterne fastlægges på markedsvilkår, når sikkerhederne er i overensstemmelse med normal bankpraksis og stilles af låntager.

- (47) Kommissionen konkluderer, at virksomheder i reglen bruger deres aktiver/fremtidige indtægter som sikkerhedsstillelse for erhvervskreditter. Dette er de mest almindelige sikkerhedsstillelser, og det samme forlanger bankerne. Såfremt muligheden for at gøre brug af virksomhedens aktiver som sikkerhed ikke eksisterede, ville en fremtidig finansiering af forretningsaktiviteter, investeringer osv. ikke være mulig.
- (48) Desuden konkluderer Kommissionen, at den i tidligere tilfælde, som var omfattet af rammebestemmelserne, har godkendt, at der anvendes statsstøtte til at erhverve aktiver i den kriseramte virksomhed⁽¹⁴⁾. Kommissionen er enig i Tysklands betragtning om, at støttens inderste væsen og formål netop ligger i at gøre det muligt for modtageren at deltage i den markedsøkonomiske samhandel. Kommissionen tilslutter sig ligeledes, at virksomheder i reglen anvender deres anlægsaktiver, fordringer osv. som sikkerhedsstillelse for en løbende finansiering udefra af deres drift og/eller til kreditter til yderligere investeringer.
- (49) Kommissionen mener af ovennævnte årsager, at aktiver, der er blevet erhvervet med statsstøtte til sikkerhed for en kredit, ikke i sig selv berettiger til den udledning, at kreditten ikke blev bevilget på markedsvilkår og derfor indeholder et støtteelement.
- (50) Kommissionen konkluderer, at kreditten — ud over i jord og maskiner — også er sikret ved transport af tilgodehavender og overdragelse af ejendomsretten til færdigvarer til banken samt ved personlig kaution fra de fire selskabsdeltagere. Kreditten forrentes med 9 %. Følgelig findes der i forhold til kreditrammen ikke noget, der indikerer, at kreditten ikke blev ydet på markedsvilkår. I konsekvens heraf vurderes den af Kommissionen som finansiering udefra i rammebestemmelsernes forstand.
- (51) Desuden henviser Kommissionen til bemærkningen fra Tyskland om, at kreditrammen på højst 300 000 DEM, som Deutsche Bank bevilgede KHK, i sin helhed betragtes som investors eget bidrag, idet virksomheden ganske vist hidtil kun har brugt 213 000 DEM heraf, men råder over en samlet ramme på 300 000 DEM til dækning af likviditetsbehovet i forbindelse med omstruktureringsprocessen.

⁽¹³⁾ EFT C 273 af 9.9.1997, s. 3.

⁽¹⁴⁾ Sysma Antriebstechnik GmbH (støtte N 220/98), FINOW Rohrleitungssystem- und Anlagenbau (støtte NN 3/98), Schiess Wema GmbH (støtte NN 68/98), Auerbach Maschinenfabrik GmbH (støtte NN 46/98), Thüringer Pianoforte GmbH (støtte N 18/2000).

- (52) Kommissionen konstaterer, at der i det anmeldte omstrukturingsprogram var budgetteret med et finansieringsbehov på i alt 2 291 000 DEM. I omstrukturingsprogrammet skal opføres samtlige omstrukturingsomkostninger fordelt på statslige myndigheder og støttemodtager. I anmeldelsen, som indeholdt denne fordeling, udgjorde kun likviditetskreditten på 213 000 DEM et investorbidrag. I betragtning af, at en ændring af omstrukturingsprogrammet kun kan undersøges under nærmere bestemte omstændigheder, og at omstrukturingsperioden sluttede i 1999, kommer Kommissionen frem til den opfattelse, at der ikke er nogen anledning til at ændre det anmeldte omstrukturingsprogram med tilbagevirkende kraft. Derfor anses i alt 2 291 000 DEM som de samlede omstrukturingsomkostninger og 213 000 DEM som investorbidrag i form af kreditten fra Deutsche Bank til finansiering af disse omkostninger.

4. Støttens forholdsmæssighed

- (53) Med udgangspunkt i kommentarerne i betragtning 39 til 52 ser sammensætningen af den offentlige finansiering af omstruktureringen set med Kommissionens øjne således ud:

Offentlig finansiering:

GA-midler (godkendt ordning) ⁽¹⁾	344 000 DEM
Investeringspræmier (godkendt ordning) ⁽²⁾	39 000 DEM
SMV-program ⁽³⁾	140 000 DEM
Tilskud til personaleomkostninger ⁽⁴⁾	130 000 DEM
Kredit fra BvS på særlige vilkår	960 000 DEM
Statsgaranti (Landesbürgerschaft) på 80% for investeringskreditten ⁽⁵⁾ og et rentetilskud ⁽⁶⁾	356 966 DEM
I alt	1 969 966 DEM

⁽¹⁾ 26. rammeplan, statsstøtte N 123/97, godkendt af Kommissionen den 30. juli 1997 (Gemeinschaftsaufgabe).

⁽²⁾ Sonder-AFA 1997-1999, statsstøtte NN 47/94.

⁽³⁾ SMV-program Thüringen, statsstøtte N 480/94.

⁽⁴⁾ I henhold til §10 Sozialgesetzbuch III, godkendt af Kommissionen den 8. december 1997, statsstøtte NN 107/97.

⁽⁵⁾ Godkendt ordning, statsstøtte N 111/96, godkendt af Kommissionen den 1. december 1996.

⁽⁶⁾ ERP-genopbygningsprogram, godkendt ordning N 563/c/94, godkendt af Kommissionen den 1. december 1994.

- (54) Kommissionen konstaterer, at støtten på 356 966 DEM, som er et resultat af statsgarantien og rentetilskuddet, er baseret på godkendte støtteordninger. Derfor henhører denne støtte under eksisterende støtte i medfør af artikel 1, litra b), nr. ii), i forordning (EF) nr. 659/1999, og følgelig behøver Kommissionen ikke at vurdere støttens forenelighed med fællesmarkedet i nærværende beslutning. Imidlertid tages der i forbindelse med vurderingen af støttens forholdsmæssighed hensyn til rammebestemmelsernes punkt 3.2.2, nr. iii).

- (55) Eftersom støtteelementernes andel af kreditten på 415 000 DEM udgør 356 966 DEM, skal det fortsat undersøges, om de resterende 58 034 DEM skal betragtes som investors eget bidrag i medfør af rammebestemmelserne.

- (56) I rammebestemmelserne er det fastlagt, at støttemodtagerne normalt vil skulle yde et betydeligt bidrag til omstrukturingsprogrammet af egne midler eller gennem finansiering udefra. Begrebet »finansiering udefra« er i Kommissionens praksis blevet udlagt som værende ensbetydende med en finansiering på markedsvilkår.

- (57) Kommissionen konstaterer, at en og samme kredit i det foreliggende tilfælde indeholder forskellige støtteelementer. Såfremt Kommissionen alene skulle vurdere kreditten med enten en statsgaranti eller et rentetilskud, kunne resultatet heraf blive, at den del af foranstaltningen, som ikke er dækket ved offentlige midler, og for hvilken risikoen er afdækket ved hjælp af en privat bank/andre sikkerhedsstillelser, ville blive betragtet som investors eget bidrag, såfremt de øvrige betingelser i kreditten er fastlagt på markedsvilkår.

- (58) I det foreliggende tilfælde kan man imidlertid ikke drage denne slutning. For det første er den udækkede del af kreditten ikke ydet på markedsvilkår, idet renten var subventioneret af staten. For det andet kan den anden del af kreditten, efter en nærmere undersøgelse af rentetilskuddets støtteelementer, ikke betragtes som markeds-konform på grund af statsstøtten.

- (59) Af ovennævnte grunde finder Kommissionen ikke, at det med de forskellige støtteelementers samlede virkning kan begrundes at henregne de 58 034 DEM som finansiering på markedsvilkår.

- (60) Med udgangspunkt i kommentarerne i betragtning 55 til 59 ser sammensætningen af investors eget bidrag til omstruktureringen set med Kommissionens øjne således ud:

Investors eget bidrag:

KHK-indskud	50 000 DEM
Kreditramme	213 000 DEM

- (61) Kommissionen konkluderer, at omstruktureringens støtteintensitet ligger på 86 % og investors eget bidrag på 11,5 % ⁽¹⁵⁾.
- (62) Kommissionen konkluderer, at KHK er en SMV, der er beliggende i et støtteområde, og hvor der p.t. er 27 ansatte. Kommissionen har i sin hidtidige praksis i tilfælde, der vedrører de østtyske virksomheder, givet tilladelse til støtte af SMV med tilsvarende højt investorbidrag ⁽¹⁶⁾. I disse tilfælde havde den bevilgede støtte en begrænset likviditetsvirkning, som gjorde, at virksomheden ikke fik tilført overskudslikviditet, som det kunne anvende til en aggressiv og markedsfordrejende adfærd over for konkurrenterne. Desuden havde investorerne selv bidraget til omstruktureringen med deres privatformue.
- (63) I det foreliggende tilfælde ligger størstedelen af den bevilgede støtte inden for rammerne af godkendte ordninger (1,01 mio. DEM). Ad hoc-støtten, en kredit på 960 000 DEM, der skal tilbagebetales på særlige vilkår, blev anvendt til at erhverve aktiver i virksomheden. Derved havde støtten en begrænset likviditetsvirkning. Samtidig er begge kreditter, som blev tildelt virksomheden, sikret ved personlige kautioner fra de fire investorer. Investorerne har således selv bidraget med deres privatformue til omstruktureringen.
- (64) Af ovennævnte årsager er Kommissionen af den opfattelse, at modtagerens bidrag kan betragtes som betydeligt i medfør af rammebestemmelserne. Derfor har Kommissionen den holdning, at støtten opfylder forudsætningen i rammebestemmelsernes punkt 3.2.2, nr. iii),

i henhold til hvilken støtten skal stå i forhold til omstrukturingsomkostningerne og -fordelene.

VI. KONKLUSION

- (65) Det er Kommissionens opfattelse, at Tyskland har bevilget støtte i modstrid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3. Dog finder Kommissionen, at støtten er forenelig med EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), idet den er i overensstemmelse med rammebestemmelserne af 1994 for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte på 491 000 EUR (960 000 DEM), som Tyskland har ydet til KHK Verbindetechnik GmbH Brotterode, er forenelig med fællesmarkedet i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁵⁾ Heller ikke den resterende kredit på 58 034 DEM svarende til 2,5 % af omstrukturingsomkostningerne betragtes som investorbidrag eller støtte.

⁽¹⁶⁾ Støttesag NN 131/96 GMB Magnete Bitterfeld (12 %), NN 61/98 Stahl- und Maschinenbau Rostock (12 %) og C 27/98 Draiswerke (11 %).

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens beslutning 2001/781/EF af 25. september 2001 om udarbejdelse af en håndbog over modtagende instanser og en ordliste over de dokumenter, som kan forkyndes, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 298 af 15. november 2001)

Side 232, bilag 1, under »Østrig«, del II.B, kolonne 2 (byens navn), ud for postnummer »4800«:

i stedet for: »Attang-Puchheim«

læses: »Attnang-Puchheim«.
